

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 11ος - ΤΕΥΧΟΣ 47, ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 1985

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΜΠΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟ 1985

Ανάτειλε ακμαίος και σφριγηλός ο νέος χρόνος 1985 και διαδέχτηκε τον παλιό, που κουράστηκε αφάνταστα και τον έφθειραν οι 366 μέρες του, αφήνοντας πίσω του γενικά και ειδικά προβλήματα να βασανίζουν την ανθρωπότητα. Ο καινούριος χρόνος υπόσχεται πολλά - πόθος όλων - αρχίζοντας από την ΥΓΕΙΑ, την ΕΥΤΥΧΙΑ και την ΕΙΡΗΝΗ. Ελπιδοφόρος και ειρηνοποιός ανάτειλε σ' όλον τον κόσμο, σ' ανατολή και δύση, αλλά και στον καθένα μας, για την επίλυση των προσωπικών μας και οικογενειακών μας προβλημάτων.

Πέρα απ' τα δικά μας προβλήματα είναι και τα γενικότερα της χώρας μας (οικονομικά, εθνική ασφάλεια κλπ.), μέσα στα οποία εντάσσονται και τα προσωπικά μας. Είναι όμως και τα παγκόσμια προβλήματα (περιορισμός των πυρηνικών όπλων, ειρήνη, οικονομική συνεργασία κλπ.), που μέσα σ' αυτά είναι συνηθισμένα και τα προβλήματα της χώρας μας. Έτσι, για να ζήσουμε ευτυχέστεροι στο πέρασμα του καινούριου χρόνου σαν άτομα, σαν οικογένεια και σαν λαός, πρέπει να ιδούμε γενικότερα τα προβλήματά μας, σφαιρικότερα θα λέγαμε, όπως διαγράφονται στον παγκόσμιο ορίζοντα.

Οι πρώτες ενδείξεις του νέου χρόνου είναι ενθαρρυντικές για ομαλή εξέλιξη των πραγμάτων, με την έναρξη των συνομιλιών στη Γενεύη των αντιπροσώπων των δυο υπερδυνάμεων (των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ) γι' αποπλισμό και για παγκόσμια ΕΙΡΗΝΗ.

Το ενδιαφέρον των λαών της γης για τη σωτηρία χιλιάδων ανθρώπων της Αιθιοπίας και άλλων αφρικανικών χωρών, που πεθαίνουν κάθε μέρα απ' την πείνα, την ξηρασία και τις αρρώστιες, δείχνουν την ανθρωπίνη ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ προς τους συνανθρώπους μας.

Με την παραμονή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) και στο στρατιωτικό συνασπισμό του ΝΑΤΟ, ο νέος χρόνος θα το δείξει κατά πόσο θα εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα της χώρας μας (λύση του Κυπριακού προβλήματος, ειρηνική συνύπαρξη με τους γείτονές μας Τούρκους, οικονομική ωφέ-

λεια από την ΕΟΚ κλπ.).

Αν με το νέο χρόνο επιλυθούν τα γενικά αυτά προβλήματα, επιλύονται ως ένα σημείο και τα προβλήματα της χώρας μας. Η οικονομική σταθερότητα και άνοδος θα επιλύσει και τα δικά μας προβλήματα, με μια καλύτερη ποιότητα ζωής: Υγεία, Παιδεία, σταθερό τιμάριθμο, εργασία σ' όλους κλπ.

Ο νέος χρόνος θα μας δείξει και τις επιτυχίες του στην πολιτική ζωή της χώρας. Μια επιτυχής εκλογή Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας απ' το Κοινοβούλιο και μια άλλη εκλογή απ' το λαό μιας κυβέρνησης ικανής να υπερασπίσει τα συμφέροντά του στην επόμενη τετραετία, θα είναι η μεγαλύτερη επιτυχία του.

Επομένως, ο νέος χρόνος έχει αναλάβει αρκετά θάρη, που θα πρέπει μέσα στη θητεία του να πραγματοποιηθεί κάθε πρόβλεψή του και υπόσχεσή του. Εμείς, που ζούμε μαζί του κάθε στιγμή και ώρα την αγωνία του να γίνουν πραγματικότητα οι πόθοι μας και οι ελπίδες μας, ας βοηθήσουμε με λίγη κατανόηση, με ψυχραιμία και χωρίς άγχος, για την πραγμάτωση των προσδοκιών μας. Τότε θα τον ανακηρύζουμε σαν τον ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ της δεκαετίας. Το ευχόμαστε ολόψυχα!

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑ

«Όπου βλέπεις πολέμους, μην έχεις καμιά αμφιβολία πως εκεί η πολιτική έχει χωριστεί από την ηθική. Οι συχνές πολέμοι είναι σημάδι αδιάφευστο της πλεονεξίας και της θορυβρότητας των Εθνών. Μόνος νόμιμος πόλεμος είναι ο πόλεμος υπέρ της Ελευθερίας και της αυτονομίας. Και τότε μόνο συγχωριέται ο πόλεμος, όταν έρχονται οι ξένοι να πολεμήσουν άδικα την πατρίδα, ή οι κυβερνήτες της πατρίδας, αφού καταπάτησαν όλα τ' ανθρώπινα δικαιώματα, μελετούν φανερά τον εξολοθρευμό των κυβερνωμένων. Εκτός απ' αυτόν τον πόλεμο, όλοι οι άλλοι είναι επιδρομές ληστών και φονιάδων».

ΚΟΡΑΗΣ

**κουκουβιστιαν
νεα**

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Στο Ξενοδοχείο Κίνγκ Μίνως, Πειραιώς 1, έγινε στις 13 του Γενάρη 1985 η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των τακτικών μελών του Συνδέσμου μας. Η προσέλευση των μελών ήταν αθρόα και διαπιστώθηκε απαρτία, σύμφωνα με το άρθρο 5 του καταστατικού μας. Εκλέχτηκε πρόεδρος της Συνέλευσης ο κ. Κώστας Θεοχάρης και πρακτικογράφος η Δ)δα Δήμητρα Α. Αλεξίου.

Θέματα της ημερήσιας διάταξης ήταν:

— Λογοδοσία του Διοικητικού Συμβουλίου για τα πεπραγμένα έτους 1984.

— Ανάγνωση Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής και απαλλαγή ή μή του Διοικητικού Συμβουλίου.

— Έγκριση απολογισμού έτους 1984.

— Ανακοινώσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Πρόεδρος της Συνέλευσης, αφού χαιρέτησε τα μέλη, έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Ζαχ. Ι. Ραπτόπουλο, ο οποίος είπε τα εξής:

Στιγμιότυπο από τη Γεν. Συνέλευση.

Αγαπητοί Συγχωριανοί και Φίλοι,

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται ο καινούργιος χρόνος 1985 νά χαρίσει προσωπική και οικογενειακή υγεία, ευτυχία και προκοπή σ' όλους τους συγχωριανούς και φίλους όπου και αν βρίσκονται.

Κοινός σκοπός όλων μας πρέπει να είναι το πως θα αξιοποιήσουμε και θα κάμουμε πιά όμορφο το χωριό μας με τη συνεργασία και του Κοινοτικού Συμβουλίου όταν πρόκειται για έργα του χωριού.

Για να πραγματοποιηθεί όμως ο παραπάνω σκοπός, εκτός των άλλων προϋποθέσεων, απαιτείται η

συμμετοχή όλων των χωριανών ανεξαρτήτως φίλου ή ηλικίας ή τόπου διαμονής των. Ας ευχηθούμε ότι το πνεύμα αυτό θα επικρατήσει για την πρόοδο του χωριού.

Ο Σύνδεσμός μας με τη συνδρομή των μελών του, τόσο αυτών που ζουν στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στην άλλη Ελλάδα όσον και των ξενητεμένων μας έχει να επιδείξει αρκετά έργα που σας είναι γνωστά.

Δεν αμφιβάλλω καθόλου ότι θα συνεχίσετε να βοηθάτε το σύνδεσμο και στο μέλλον και τούτο γιατί πιστεύω ότι η έννοια Σύνδεσμος είναι ριζωμένη στις ψυχές μας, όπως αποδεικνύεται και από το απροσδόκητο και εκπληκτικό ποσό του ενός εκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων, περίπου, δραχμών στο οποίο ανέρχεται ο τζίρος στο χρόνο που πέρασε. Τούτο φανερώνει και το μέγεθος της εμπιστοσύνης με την οποία μας περιβάλατε στο χρόνο αυτόν.

Το γεγονός αυτό πρέπει να καθιστά περισσότερο υπεύθυνα τα εκάστοτε Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Όταν ένας Σύνδεσμος έχει μέλη με τέτοιο ενδιαφέρον είναι αδύνατο να μην προκόψει και να μην αποτελεί υπόδειγμα προς μίμηση.

Με την ευκαιρία αυτή απευθύνομαι και πάλι στους νέους του χωριού μας να μπουν στο Σύνδεσμο, να γνωρισθούν μεταξύ τους και να βοηθήσουν το Σύνδεσμο με όλες τους τις δυνάμεις.

Το ερχόμενο σαν τέτοια εποχή θα έχουμε εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Πιστεύουμε ότι το Δ.Σ. πρέπει ν' ανανεώνεται και τούτο για να αναλαμβάνουν την Διοίκηση νέα πρόσωπα, τα οποία και περισσότερο ξεκούραστα θα είναι και με τον ενθουσιασμό τους θα συνεχίσουν το έργο του Συνδέσμου.

Επειδή ο κύριος σκοπός της σημερινής συγκέντρωσης είναι να ενημερωθείτε γύρω από το χρόνο που πέρασε, τη δράση του Συνδέσμου, θα σας τη διαβάσει ο Ταμίας του Συνδέσμου κ. Γιάννης Κωστούρος.

Θα ήθελα μόνον να μείνω για λίγο στο Δελτίο που είναι η πνευματική παρουσία του Συνδέσμου και με το οποίο επικοινωνούμε με όλα τα μέλη όπου και αν βρίσκονται, ότι χρειάζεται υλικό κάθε μορφής, ιστορικό, λαογραφικό, εύθυμο κλπ. Γι' αυτό ευχαριστούμε όλους εκείνους που βοήθησαν για να πλουτισθεί η ύλη του.

Στο κέντρο Αιγαίο —Αχαρνών 434— για τις 9 Μαρτίου ημέρα Σάββατο, προγραμματίστηκε να γίνει, όπως έχουμε δημοσιεύσει και στο Δελτίο, ο καθιερωμένος χορός μας, Θα διαθέτει πολύ καλό πρόγραμμα, πλήρη ορχήστρα, κλαρίνο από τη Λαμία, τραγουδιστές κλπ., πιστεύω ότι θα σημειώσει μεγάλη επιτυχία.

Ο Σύνδεσμός μας ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες που θα έχει, θα βοηθήσει το Κοινοτικό και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο για ωρισμένα έργα που θέλουν προγραμματισθεί, μεταξύ των οποίων, κατά τη γνώμη μας, θα πρέπει να είναι η κατασκευή της σκεπής της εκκλησίας και η επένδυση του τσιμεντένιου τοίχου του Ηρώου με πέτρα, ώστε να δημιουργηθεί μια καλύτερη εμφάνιση στο χώρο αυτό.

Τελειώνοντας σας ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη σας στο Δ.Σ. και σας διαβεβαιώ ότι θα πράξουμε ό,τι μπορούμε για το καλό και την πρόοδο του χωριού.

Μετά τον Πρόεδρο, ο ταμίας του Συνδέσμου κ. Γιάννης Κωστόπουλος διάβασε αναλυτικά τον απολογισμό του 1984, που είχε έσοδα 1.526.165 δρχ. και έξοδα 1.292.498 δρχ. και υπόλοιπο, στις 31.12.1984 δρχ. 233.667.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής κ. Γ. Ραπτόπουλος διάβασε την έκθεση της Επιτροπής για τη διαχείριση των οικονομικών του Συνδέσμου, κατά την οποία η διαχείριση υπήρξε άψογη και ζήτησε την απαλλαγή από κάθε διαχειριστική ευθύνη των μελών του Δ.Σ.

Τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης, με παρατεταμένα χειροκροτήματα, έκαναν δεκτή την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά ταύτα το λόγο πήρε ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Γιάννης Ε. Χαμηλός και αναφέρθηκε στις δυσκολίες της έκδοσης του Δελτίου και ζήτησε απ' όλους και ιδιαίτερα από τους νέους να βοηθήσουν στην έκδοση, στέλνοντας συνεργασίες. Τόνισε ακόμη ότι, αν τυχόν υπάρχουν στο Δελτίο παραλείψεις ή λάθη, είναι καθήκον εκείνων που τα επιστημαίνουν να γράφουν ή να τηλεφωνούν στο Δ.Σ. για διόρθωση ή συμπλήρωση.

Μίλησε στη συνέχεια το μέλος του Συνδέσμου Ν. Π. Ράπτης και αναφέρθηκε σε πρότασή του «απονομή βραβείου» για δημοσιευόμενα στο Δελτίο κείμενα από διαφόρους. Απάντησε το μέλος του Δ.Σ. κ. Γεώργιος Χασιακός και εξήγησε τούς λόγους για τους οποίους δεν είναι πραγματοποιήσιμη η πρόταση, πράγμα που η Συνέλευση αποδέχτηκε.

Έτσι τελείωσε και η φετινή Γενική Συνέλευση, μέσα σε πολιτισμένο και πολύ φιλικό κλίμα.

Στη Συνέλευση δεν παραβρέθηκε ο Πρόεδρος της Κοινότητας, γιατί όπως μας γνώρισε, έγγραφα, την ημέρα αυτή είχε εκλογές στην Κοινότητα για την ανάδειξη αιρετών μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1984

- Η έκδοση του Δελτίου «Η Κουκουβίστα» χωρίς καθυστέρηση (5 τεύχη).
- Η διοργάνωση του αποκριατικού χορού και του λαχείου που είχαν μεγάλη επιτυχία
- Η διοργάνωση τεσσάρων εκδρομών των μελών του Συνδέσμου (Αγ. Τριάδα, Παρνασσός, Φλώρινα, Γύρος Πελοποννήσου).
- Με φροντίδα του προέδρου του Συνδέσμου χορηγήθηκε από τη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών το ποσό των 14.448 δραχμών για την ενίσχυση του Δελτίου.
- Η λειτουργία του γραφείου του Συνδέσμου υπήρξε ομαλή. Ήταν ανοικτό 4 ημέρες της εβδομάδας, με υπηρεσία κάθε φορά εναλλάξ όλων των Συμβούλων.

Στο χωριό

- Φυτεύτηκαν δέντρα στο Νεκροταφείο και το Σχολικό Κήπο και με φροντίδα του Συνδέσμου, έγινε το καλοκαίρι το πότισμα και η συντήρησή τους.
- Πληρώθηκε όλο το χρόνο το ρεύμα του αναμετα-

δότη της Τηλεόρασης.

- Έγινε επιχωμάτωση χώρου στα Τουμπέικα για τη στάθμευση αυτοκινήτων.
- Αναμορφώθηκε η βρύση ΜΟΤΣΩ (επισκευάστηκαν οι γύρω τοίχοι, αγοράστηκε και τοποθετήθηκε πέτρινη κούπα - βρύση).
- Αγοράστηκαν και τοποθετήθηκαν τσιμεντοσωλήνες στο χώρο στάθμευσης στα Τουμπέικα.
- Συμμετέσχε οικονομικά ο Σύνδεσμος στη διάνοιξη του νέου δρόμου Κακοτράχη - 'Αι Γιαννάκη.
- Τοποθετήθηκαν πινακίδες οδικής σήμανσης στις θέσεις: α) Βρίζες, διακλάδωση Σταυρού, Κακοτράχη και Διπλοπίτες. Οι πάρα πάνω πινακίδες κατασκευάστηκαν ή επισκευάστηκαν με δαπάνες της Κας Ελένης Σιαφάκα.
- Ανοίχτηκαν στο Νεκροταφείο 15 τάφοι.
- Αγοράστηκαν θερινά και έγινε το βάψιμο των πάγκων της πλατείας.
- Με φροντίδα και δαπάνη του Συνδέσμου ήλθε ορχήστρα Δημοτικών Τραγουδιών κι έπαιξε στην πλατεία του χωριού, το Πάσχα.
- Συμμετέσχε ο Σύνδεσμος στη δαπάνη της γιορταστικής εκδήλωσης στην Παναγία το Δεκαπενταύγουστο.
- Αγοράστηκαν και απονεμήθηκαν έπαθλα στους αγώνες Δρόμου παιδιών, που έγιναν στο χωριό το καλοκαίρι.
- Με δαπάνη του Συνδέσμου κατασκευάστηκαν και είναι έτοιμα για παραλαβή 10 πάγκοι και 5 σχάρες, που θα τοποθετηθούν σε διάφορα σημεία του χωριού.
- Με δαπάνη του Συνδέσμου έγινε και φέτος η συλλογή των σκουπιδιών του χωριού το καλοκαίρι.
- Με φροντίδα του Συνδέσμου πήγαν στο χωριό οι Μηχανικοί κ.κ. Αντωνίου, Τούμπας και Ραπτόπουλος κι έκαναν την προεργασία κατάρτισης σχεδίων για τον ξενώνα. Τα σχέδια και η προμελέτη έγιναν από τον μηχανικό κ. Γιάννη Ραπτόπουλο και παραδόθηκαν στον πρόεδρο του χωριού για τις πάρα πέρα ενέργειες. Οι μηχανικοί αυτοί δεν δέχτηκαν καμιά αμοιβή.

Άλλες δραστηριότητες

- Ο Σύνδεσμος παραβρέθηκε και κατέθεσε στεφάνια στο μνημόσυνο πεσόντων Αγωνιστών Αγίας Τριάδας και Καστελλίων.
- Επίσης παραβρέθηκε στο Συνέδριο των Δελφών, όπου εξετάστηκαν και προγραμματίστηκαν έργα του Νομού για το 1985

Τα αγριογούρουνα

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ζαχαρίας Ραπτόπουλος μαζί με τον πρόεδρο της Κοινότητας Παν. Βλάχο επισκέφθηκαν την αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας και ανέπτυξαν σ' όλη του την έκταση το πρόβλημα και την κατάσταση γενικά που δημιουργούν τα αγριογούρουνα. Η απάντηση ήταν ότι θα εξετάσουν το θέμα και θα μας απαντήσουν.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» ΓΙΑ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας «Άγιος Γεώργιος», με τηλεγράφημά του ευχαριστεί τον Νομάρχη Φωκίδας κ. Μιχ. Καλκανδή που, με τις ενέργειες του Συλλόγου, χορηγείται πίστωση για τη διαμόρφωση του χώρου και ανέγερση μνημείου των πεσόντων αγωνιστών στην Αγία Τριάδα το 1944. Ευχόμαστε γρήγορη υλοποίηση του σκοπού αυτού.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΑΨΑΝ ΝΑ ΓΝΟΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ο συγχωριανός μας γιατρός Ηλίας Ε. Κατσανιώτης, επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου, θυμάται πάντα και φροντίζει για το καλό του Συνδέσμου. Πρόσφατα έστειλε επιστολή προς το Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (ΠΚΡ), που για την ανέγερσή του υπήρξε ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, κι εκφράζει την επιθυμία, όταν περατωθεί το κτίριο και στεγαστούν σε τούτο τα διάφορα Ρουμελιώτικα Σωματεία, να στεγαστεί ΔΩΡΕΑΝ σε ιδιαίτερο γραφείο και ο Σύνδεσμός μας «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Θερμά ευχαριστούμε το γιατρό μας για το ενδιαφέρον του, που τα προβλήματα του Συνδέσμου είναι και προβλήματά του. Αναμένουμε την απόφαση του Π.Κ.Ρ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΕΙΝΩΝ ΔΙΑΦΑΝΕΙΩΝ (Σλάιτς)

Για να ετοιμάσουμε με άνεση το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ του 1986, καλούμε τους νέους του χωριού και ιδιαίτερα τους επαγγελματίες φωτογράφους της Αθήνας, που πηγαινοέρχονται στο χωριό όλες τις εποχές και διαθέτουν φωτογραφικές μηχανές, να πάρουν σε σλάιτς μερικές χαρακτηριστικές φωτογραφίες της Κουκουβίστας: χειμωνιάτικες, ανοιξιάτικες με ανθισμένες κερασιές, μηλιές, κουτσουπιές κλπ., κάποια κατακίτρινα σπάρτα με φόντο τα θαυτοπράσινα έλατα, κάποια περιβόλια με μήλα, κεράσια, κάποιον καταρράκτη (κρέμαση), κάποιο νερόμυλο, το ποτάμι που το χειμώνα τρέχει αφρισμένο, κάποιο κοπάδι, το πανηγύρι, ένα έντονο χεινοπωριάτικο τοπίο κλπ.

Όσοι λάβουν μέρος σ' αυτό το διαγωνισμό «κωλυτεχνικής προσφοράς», να φέρουν τα σλάιτς στο Σύνδεσμο ως το τέλος του Σεπτεμβρίου 1985. Θα βραβευτούν τα καλύτερα από τα σλάιτς για το Ημερολόγιο του 1986.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Για την ανακατασκευή της βρύσης στα Κουτσαλίσια συγχωριανοί μας πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους ΔΩΡΕΑΝ ως εξής:

- Αχλαδάς Ζήσης 2 ημερομίσθια.
- Κυρίτης Παν. του Δ. 2 ημερομίσθια
- Γεωργίου Νίκος 1 ημερομίσθιο με μπετονιέρα
- Κυριαζής Αριστ. 2 αυτοκίνητα πέτρα
- Κυριαζής Γιώργος του Κ. 3 ημερομίσθια
- Κυριαζής Βασίλης 1 ημερομίσθιο.

Τους συγχαίρουμε για την προθυμία τους και τους ευχαριστούμε για την προσφορά τους.

ΕΝΑΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

Ο εκλεκτός συγχωριανός μας Άγγελος Α. Αλεξίου που κατοικεί στη Λαμία, πέρα απ' το ότι επαγγελματικά ήταν φαρμακοϋπάλληλος, ασκούσε με πολλή επιτυχία και το επάγγελμα του κτηνιάτρου. Οι χωριανοί μας το γνωρίζουν τούτο, γιατί όταν επισκεπτόταν το χωριό σε κανέναν δεν αρνήθηκε τη βοήθειά του, αν χρειάζονταν κάτι για τα ζώα τους. Τέτοιοι άνθρωποι είναι πάντα χρήσιμοι, γιατί διαθέτουν αρκετή πείρα, έστω και αν δεν έχουν ειδικό πτυχίο σπουδών. Και η πείρα πολλές φορές φέρνει καλύτερα αποτελέσματα από εκείνα της επιστήμης.

Η επιβεβαίωση για τις επιτυχίες του πρακτικού κτηνιάτρου Α. Αλεξίου έρχεται από μια επιστολή ενός τοπογράφου, του κ. Κ. Τσούτσικα από το Βόλο, που γράφει:

«... Επί ένα εξάμηνο άλλαξα τέσσερα ιδιωτικά κτηνατρεία και πήγα το σκύλο μου τρεις φορές στην Πανεπιστημιακή Κλινική της Θεσσαλονίκης. Παρά τις διάφορες θεραπείες του, η κατάσταση του ζώου παρέμενε στάσιμη...»

Η θεραπεία που εφαρμόσατε ήταν αποτελεσματική, διότι σε 10 μέρες όλες οι δίοδοι του πολλαπλού συριγγίου επουλώθηκαν και παρότι δγαίνει τώρα δύο μήνες για κυνήγι και κουράζεται, δεν παρουσίασε κανένα πρόβλημα».

ΚΑΛΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΤΟΠΟΥΛΑ

Μια και δεν υπήρχαν Κουκουβιστιανά παιδιά στο χωριό, για να πουν τα κάλαντα στις γιορτές που πέρασαν, τα είπε μια ομάδα Πειραιωτόπουλα, που δρέθηκαν τυχαία για Χριστούγεννα με τους γονείς τους στο χωριό: Ο Μιχάλης και η Ελπίδα Β. Χαραλαμποπούλου (εγγόνια του Λάμπρου Χ. Κωστούρου) και οι φίλοι τους Δημ. Φλεριανός, Γιώργος και Δημήτρης Παναγιωτόπουλος, που ήταν φιλοξενούμενοι στο χωριό. Με τα κάλαντα ακούστηκε κάποια χαρούμενη νότα στα σπίτια του χωριού που τα κρατούν ακόμη ανοιχτά κάποια γερόντια, γατζωμένα στις ρίζες τους, στις δύσκολες μέρες του χειμώνα.

Και του χρόνου στους μικρούς τραγουδιστές!

ΚΑΙΝΟΥΡΙΕΣ ΕΞΩΠΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αντικαταστάθηκαν οι δυο παλιές και βαριές σιδερένιες εξώπορτες του κυρίως ναού (όχι του πρόναου), στον Ιερό Ναό «Άγιος Γεώργιος» Καλοσκοπής, με άλλες από ελαφρό σκούρο αλουμίνιο (χρωμέ) και τζάμια σκούρου χρώματος (φιμέ), ειδικά για εκκλησίες. Τη δαπάνη διέθεσαν η Κα Φρόσω Χασιακού και η κόρη της Αφροδίτη στη μνήμη του συζύγου και πατέρα ΓΡΗΓΟΡΗ Ι. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, που συμπληρώνεται ένας χρόνος απ' το θάνατό του.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς τις ΔΩΡΗΤΡΙΕΣ κι εύχεται η μνήμη του μεταστάντα να είναι αιώνια!

Επίσης, ευχαριστεί θερμά την Κα Χασιακού για τη νέα προσφορά της του ποσού των 5.000 δρχ. για τις ανάγκες του Ναού.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΟΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

«Την προδοσία πολλοί αγάπησαν,
τον προδότη όμως κανείς»

ΑΡΧΑΙΟ ΡΗΤΟ

Ζωή σημαίνει δράση και αγώνας του καλού εναντίον του κακού. Γι' αυτό υπάρχουν από καταβολής κόσμου και οι αντιθέσεις: Καλό - κακό, φως - σκοτάδι, δίκιο - άδικο, αλήθεια - ψέμα, ελευθερία - σκλαβιά, αγάπη - μίσος κλπ.

Η μοίρα του ανθρώπου είναι να ζει ανάμεσα σ' Εφιάλτες και ν' αγωνίζεται σκληρά για την επιδίωξή του. Εφιάλτες τον βασανίζουν στην καθημερινή ζωή του, όπως το άγχος, διάφοροι κίνδυνοι κλπ., αλλά και στον ύπνο του εφιαλτικά όνειρα ταράσσουν το νευρικό του σύστημα.

Στο σημείωμα τούτο δε θ' ασχοληθούμε με όλα τα είδη των Εφιαλτών, που ταράσσουν τη ζωή μας, αλλά μόνο μ' ένα συγκεκριμένο είδος ανθρωπο-ειδών, που είναι ταγμένοι απ' τη μοίρα τους να κάνουν μόνο κακό στους συνανθρώπους τους και ποτέ καλό. Οι Εφιάλτες αυτοί οδηγούν τους «Βαρβάρους» απ' το μονοπάτι της διεφθαρμένης ψυχής τους, για να καταλάβουν τις «Θερμοπύλες» της ζωής μας και να τσαλαπατήσουν τα ιδανικά μας. Μερικοί απ' αυτούς είναι γεννημένοι για την «προδοσία» και γίνονται καταδότες, ρουφιάνοι, σπιούνοι, χαφιέδες, συκοφάντες, δολοπλόκοι, ραδιούργοι, κακορίζικοι, μισάνθρωποι, μισαλλόδοξοι. Άλλοι, πάλι, είναι «περιστασιακοί» Εφιάλτες, παρασυρμένοι απ' το χρήμα, όπως ο Ιούδας, ή απ' την επιθυμία για διακρίσεις (ο Ιαβέρης). Και άλλοι γίνονται Εφιάλτες από κάποιο κόμπλεξ κατωτερότητας, που τους βασανίζει και με τον τρόπο τους δείχνουν «υπεροχή και δύναμη» απέναντι στους άλλους. Αυτοί είναι οι αποτυχημένοι στη ζωή και κατά το ΣΑΙΞΠΗΡ «ο φόβος τους κάνει προδότες». Άλλοι, σ' έκρυθμη κατάσταση κι εμφύλιο σπαραγμό, ντύνονται το «ένδυμα» της εθνοπροδοσίας και καρτώνουν ως «ανθέλληνες και μιάσματα» τους συνανθρώπους τους, που τους ζηλοφθονούν ή είναι ανεπιθύμητη η παρουσία τους. Άλλοι, επίσης, γίνονται Εφιάλτες για να πουλήσουν εκδούλευση στους «ισχυρούς» και να προφυλάξουν το τομάρι τους από κακουχίες, συκοφαντώντας ανθρώπους συνήθως αθώους και αδύναμους, γιατί τους δυνατούς τους φοβούνται. Άλλους τους κάνει Εφιάλτες η εκδίκηση. αν κάποιος δεν ενδώσει στις επιθυμίες τους και στις απαιτήσεις τους.

Πληθώρα Εφιαλτών παρουσιάζεται συνήθως σε δύσκολες εθνικές στιγμές που, κατά τη λαϊκή έκφραση «δυο μαρτυράν, έναν κρεμάν». Σε ομαλές περιόδους λιγοστεύουν οι Εφιάλτες (χάνονται οι περιστασιακοί), γιατί κάθε αβάσιμη «καταγγελία» ερευνάται σε βάθος και μπορεί να βρεθεί η αλήθεια, οπότε έχουν και ποινικές ευθύνες οι συκοφάντες

Η γενιά μας έζησε ως τώρα τρεις εφιαλτικές περιόδους: Την κατοχή, που οι κουκουλοφορεμένοι Εφιάλτες πρόδωσαν πατριώτες και χάθηκαν πολλές ζωές. Τον εμφύλιο, που μεγαλύτερη κατάρρα για έναν τόπο δεν υπάρχει και που κάθε είδους ραδιουργία φτάνει στο αποκορύφωμά της. Και την εφτάχρονη δικτατορία, που οι Εφιάλτες ξεφύτρωσαν πάλι σαν μανιτάρια, για να υπηρετήσουν πρόθυμα το τυραννικό καθεστώς και να κάμουν κακό σ' αυτούς που κράτησαν την εθνική αξιοπρέπειά τους. Χιλιάδες άνθρωποι κατασυκοφαντήθηκαν και προδόθηκαν από τους Εφιάλτες κάθε περιόδου. Εκατομμύρια φυλακίστηκαν κι εκτελέστηκαν, σ' όλη την Ευρώπη, απ' τα στρατεύματα κατοχής. Χιλιάδες φυλακίστηκαν κι εξορίστηκαν στα ελληνικά ξερονήσια στην εποχή του εμφύλιου σπαραγμού ή εκτελέστηκαν απ' τις αντίπαλες παρατάξεις. Εκατομμύρια μακελοί ανοίχτηκαν σε δάρος Ελλήνων πολιτών, με ανακριβείς συνήθως πληροφορίες, έργο Εφιαλτών κάθε τύπου, που έστηναν κάθε είδους σκευωρίες.

Σ' αυτή την κόλαση του Δάντη συνεργόι ήταν οι Εφιάλτες σε κάθε χώρα, σε κάθε πόλη σε κάθε χωριό. Οι Εφιάλτες γενικά είναι ασυγχώρητοι για τις πράξεις τους. Μπορούμε όμως να τους χωρίσουμε σε δυο κατηγορίες: Σ' αυτούς που, έστω και αργά, κάποτε συνέρχονται από φόβο μήπως τους συμβεί κακό για την κακή τους πράξη και ζητούν συγχώρεση από τα θύματά τους, γιατί τους ελέγχει η συνείδησή τους. Και στους άλλους, που έχουν παρωμένη την ψυχή τους και συνεχίζουν αδίσταχτα το εφιαλτικό τους έργο σ' όλη τη ζωή τους. Οι πρώτοι συγχωρούνται απ' το Θεό και τους ανθρώπους, γιατί μετανιώνουν, όπως ο Ιούδας και ο Ιαβέρης (στους «Άθλιους» του Β. Ουγκώ). Όλοι συγχωρούν τους αμαρτωλούς αυτούς, όχι όμως και την αμαρτία τους. Η δεύτερη όμως κατηγορία των αμετανόητων Εφιαλτών, που γεννήθηκαν για να προξενούν μόνο το κακό, είναι ασυγχώρητοι και καταραμένοι στους αιώνες των αιώνων. Η μαύρη και σκοτεινή ψυχή τους δεν τους επέτρεψε ποτέ να ιδούν κατάματα το φως της αγάπης για τους συνανθρώπους τους, γι' αυτό και τους αξίζει μόνο περιφρόνηση. Κάποιο ανέκδοτο λέει πως, όταν παρουσιάστηκε στον Άγιο Πέτρο ένας τέτοιος Εφιάλτης, δεν τον δέχτηκε ούτε στην κόλαση, που πηγαίνουν οι αμαρτωλοί, αλλά τον έδιωξε με περιφρόνηση. Δηλαδή δε βρήκε τόπο να σταθεί, σαν τον Κάιν, που το αμάρτημά του υπήρξε ασυγχώρητο. Αυτού του είδους τ' ανθρωποειδή σέρνουν σ' όλη τη ζωή τους την κατακραυγή του κόσμου και παραδίνεται τ' όνομά τους από γενιά σε γενιά, σαν του Εφιάλτη των Θερμοπυλών, που η μαύρη μνήμη του διατηρείται ολοζώντανη εδώ και 2500 χρόνια. Αυτοί οι άνθρωποι δεν πρόκειται ποτέ να συνέλθουν και να καθαρίσουν τους λογαριασμούς τους με τη συνείδησή τους και με το Θεό, αφού δεν μπόρεσαν να ζητήσουν συγχώρεση απ' τα θύματά τους και που μια ζωή ολάκαιρη παραβαίνουν την εντολή «Ου ψευδομαρτυρήσεις». Θ' αποτελούν την αιώνια ντροπή στον τόπο που έζησαν κι ανάπτυξαν την εφιαλτική τους δραστηριότητα.

Σήμερα, που η Δημοκρατία παγιώθηκε στη χώρα μας και τα μίση του διχασμού έχουν κοπάσει, με τι θ' ασχοληθούν τούτοι οι αμετανόητοι Εφιάλτες; Το ερώτημα αυτό έθεσε ο Καδάφης πριν πολλά χρόνια

σε ποίημά του, που έχει πάντοτε επικαριότητα:

«... Και τώρα τί θα γενούμε χωρίς Βαρβάρους;
Οι άνθρωποι αυτοί ήταν μια κάποια λύση...».

Άραγε η Καλοσκοπή, το Σούλι της Ρούμελης, να δοκιμάστηκε από τέτοιους Εφιάλτες; Οπωσδήποτε δεν εξαιρείται απ' τον κανόνα. Ο καθένας θα βρει μόνος του την απάντηση. Τα θύματα τους παραδίνουν στην κοινή περιφρόνηση, γιατί προξένησαν τόσο κακό στον τόπο.

Γ. Χ.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Στις 10.12.84 και στην εκπομπή «ΜΕ ΑΝΟΙΧΤΑ ΧΑΡΤΙΑ» έγινε πλατιά συζήτηση για τ' Ανθρώπινα Δικαιώματα. Όσοι πήραν μέρος στη συζήτηση ανάλυσαν τη Διακήρυξη, που υπογράφηκε από τα Κράτη - μέλη του ΟΗΕ στις 10.12.1948, πριν 37 χρόνια από σήμερα. Όμως δύσκολα εφαρμόστηκε η Διακήρυξη αυτή, γιατί στη συνέχεια καταπατούσαν απάνθρωπα τ' ανθρώπινα δικαιώματα οι «ισχυροί» σε κάθε χώρα.

Στη συζήτηση αναφέρθηκαν τα διάφορα είδη βασανιστηρίων, απ' την εποχή της Ιερής Εξέτασης (στο Μεσαίωνα) ως τα δικτατορικά καθεστώτα την κατοχή, τον εμφύλιο και την εφτάχρονη τυραννία. Και κατάληξαν πως ο θάνατος είναι εξιλέωση σε σύγκριση με τα κάθε είδους βασανιστήρια, που καταρρακώνουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Πρόσφατα ψηφίστηκε στη Βουλή ομόφωνα απ' όλα τα Κόμματα ο νόμος για την τιμωρία των βασανιστών, που κακοποιούν και βασανίζουν απάνθρωπα συνανθρώπους τους.

Τα βασανιστήρια απαγορεύονταν από τις διατάξεις όλων των ελληνικών Συνταγμάτων, που ψηφίστηκαν από την Α' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου (1821) ως το τελευταίο Σύνταγμα (1975). Στο τελευταίο Σύνταγμα ορίζεται η τιμωρία των βασανιστών για «σωματική ή ψυχολογική βία», που και τα δυο αυτά θεωρούνται βασανιστήρια. Με το νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή μπαίνει σ' εφαρμογή το άρθρο του Συντάγματος για την προστασία κάθε πολίτη από βασανιστήρια. Είναι καιρός να νιώθουν ασφάλεια και σιγουριά οι πολίτες. Μακάρι οι γενιές που μας ακολουθούν, να μη δοκιμαστούν ποτέ πια με τα μεσαιωνικά βασανιστήρια, που γεύτηκε απάνθρωπα η δική μας άτυχη γενιά σε χρόνια περασμένα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

ΟΜΗΡΟΙ ΣΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΘΗΒΑΣ (1942)

(Συνέχεια απ' το τεύχος 44-45 του Δελτίου)

122. ΤΣΙΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Ευαγγέλου
123. ΤΣΙΓΑΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ του Ευαγγέλου
124. ΧΑΣΙΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ του Ιωάννου
125. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του Δήμου
126. ΡΑΠΤΗΣ ΝΙΚΟΣ του Παναγιώτη
127. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του Ζαχ.
128. ΣΙΜΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Κ.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΠΛΑΚΑ (ΜΝΗΜΕΙΟ) ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου προτίθεται, σε συνεργασία με την Κοινότητα, να τοποθετήσει σε κάποιο χώρο στην πλατεία του χωριού αναμνηστική πλάκα (μνημείο) με τα ονόματα των πεσόντων από το 1941 - 1944, μια και η Πολιτεία αναγνώρισε επίσημα την Εθνική Αντίσταση.

Στη συνέχεια καταχωρούμε το σχέδιο της πλάκας και περιμένουμε υποδείξεις σας για τυχόν παραλήψεις αν υπάρχουν, ώστε να διαμορφωθεί σωστά το τελικό σχέδιο.

Επίσης, όσοι γνωρίζουν τους πεσόντες Κουκουβιστιανούς στους πολέμους 1912 - 1922 (Βαλκανικούς, εκστρατεία στη Ρωσία και στη Μ. Ασία) να μας γράψουν τα ονόματα, προκειμένου να καταχωρηθούν και αυτά σε κάποια μαρμαρίνη πλευρά του Ηρώου που υπάρχει.

(Σχέδιο πλάκας)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

1941 — 1944

ΕΠΕΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΤΟ '41

ΠΑΝ. Ε. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ετών ...
ΗΛ. Γ. ΛΙΤΣΟΣ » ...

ΘΥΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΠΕΣΑΝ ΣΤΗ ΜΑΧΗ

Γ. Δ. ΔΑΝΙΗΛ - ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ... ετών ...
ΠΑΝ. Ι. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ » ...
ΠΑΝ. ΑΘ. ΖΟΥΓΡΟΣ » ...
ΝΙΚ. Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ » ...
ΒΑΓΓ. ΤΣΟΛΑΝΑΣ » ...
ΑΘ. Κ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ » ...

ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ

Ή ΘΑΝΑΤΩΘΗΚΑΝ

ΛΟΥΚΑΣ Ν. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ετών ...
Κ. Ε. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ » ...
(σε γερμ. στρατόπεδο)
ΣΤΕΦ. Π. ΚΟΛΛΙΑΣ » ...
(από βασανιστήρια)
ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΩΡΗ » ...
(από βομβαρδισμό)
ΧΑΡ. ΑΘ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ » ...
ΕΥΘ. Π. ΜΩΡΗΣ » ...
ΗΛ. ΝΑΚΟΥ » ...
ΕΥΘ. Δ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ » ...
ΑΘ. Γ. ΤΟΜΑΡΑΣ » ...

Ο Γ. Ν. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

Στο τεύχος 44 - 45 του Δελτίου του Συνδέσμου μας ο κ. Γιώργος Χασιακός έγραψε σχετικά για τον ερχομό του Σεφεριάδη στο χωριό μας, καθώς και τα μετέπειτα γεγονότα. Θα ήθελα να συμπληρώσω κάτι ακόμα σχετικό με τον Σεφεριάδη και με την προδοσία και την καταδίκη των 8 χωριανών μας από τους Ιταλούς.

Ασφαλώς πολλοί δε γνωρίζουν τό μυστηριώδη ρόλο του Αλ. Σεφεριάδη. Από τον ίδιο έμαθα, ότι ήταν επικεφαλής της αντιστασιακής ομάδας, που δρούσε στην Αθήνα, με το όνομα «Προμηθεύς II» και συνεργαζόταν με το Στρατηγείο Μέσης Ανατολής. Ήταν δικηγόρος, καθόταν στην οδό Σέκερη στο Κολονάκι (σαν σύνδεσμος πήγα δύο φορές σπίτι του). Στην αρχή βοήθησε τον αντιφασιστικό αγώνα μας. Αργότερα όμως τον πολέμησε και τον συκοφάντησε. Το 1968 πέθανε στο Λονδίνο.

Ο Σεφεριάδης μαζί με τον Νίκο Χατζημιχάλη, δικηγόρο σήμερα στην οδό Μαρασλή, ήρθαν στο τέλος Μαρτίου 1942 στο χωριό μας. Τους φιλοξενήσαμε εγώ και ο αδελφός μου Λουκάς. Έμαθαν, καθώς μας είπαν, ότι έχουμε ραδιόφωνο και δεν το παραδώσαμε. Μας είπαν, ότι είμαστε πατριώτες κλπ. Στο τέλος μας είπαν, ότι για τους πολλούς είναι «ορειβάτες», αλλά για μας είναι «σαμποτέρ» και ζήτησαν να τους συνδέσουμε με τους μορφωμένους κατοίκους του χωριού μας.

Κάλεσα σπίτι μου τους: Γ. Τ. Κόλια, Νίκο Χασιακό, Γ. Α. Πριόβολο, Γιάννη Δανιήλ και Αντ. Πασαλή. Μεταξύ φασουλάδας και κρασιού έγινε η πρώτη συζήτηση και συγκροτήθηκε η πρώτη ομάδα, ο πρώτος αντιστασιακός πυρήνας. Ύστερα πολλοί χωριανοί μας προσχώρησαν στην ομάδα αυτή.

Θ' αναφερθώ τώρα στη σύλληψη των χωριανών μας που έγινε στις 28 του Σεπτεμβρίου 1942. Στις 29 του Σεπτεμβρίου ήρθα από τα Ποταμάκια Λαμίας άρρωστος από Ελονοσία, σε πολύ άσχημο χάλι. Την ίδια μέρα ξανάρθαν οι Ιταλοί, αναζητώντας τον Γιάννη Δανιήλ, Ν. Χασιακό και τον παπα-Μέλτο. Δεν πρόλαβα να κρυφτώ, μ' έπιασαν και με πήγαν άρρωστο στην πλατεία. Εκεί είχαν τον Αθ. Γ. Τούμπα, αγροφύλακα, τις αδελφές του Παπα-Μέλτου και τη μάνα και αδελφή του Μαρία του Γιάννη Δανιήλ και τις αδελφές του Ν. Χασιακού.

Οι Ιταλοί από την πλατεία με όλμους και πολυβόλα ρίχναν συνέχεια βολές, από φόβο, στο γάμο του Καραγκιόζη.

Την ίδια μέρα μας μετέφεραν στην Γραδιά μας βάλαν σε μια αχυρώνα. Σε λίγο με πήραν και με πήγαν σ' ένα σπίτι. Στην αρχή με ρωτούσαν για τον Σεφεριάδη και τα μέλη της ομάδας. Εγώ αρνήθηκα, με την δικαιολογία ότι μένω στην Ανθήλη, στα κτήματα του αδελφού μου και τότε άρχισε το μαρτύριό μου. Στο τέλος με πήγαν λιπόθυμο και μισοπεθαμένο και

με ρίξαν απάνω στ' άχυρα. Οι συγκρατούμενες χωριανές μου μου πρόσφεραν κάθε δυνατή βοήθεια.

Την επομένη άφησαν ελεύθερες τις αδελφές Χασιακού και τις αδελφές του Παπα-Μέλτου. Εμένα, τη Μαρία Δανιήλ και τη μάνα της, μας πήγαν στην Θήβα και μας κλείσαν μαζί με τους άλλους στο στρατόπεδο. Στην Μαρία Δανιήλ και τη μάνα της οι Ιταλοί τους συμπεριφέρθηκαν καλά, τις έβαλαν σε σκηνή μόνες τους.

Στα μέσα του Οκτώβρη ο Αλέκος Ευθ. Αλεξίου πήγε στους Ιταλούς και είπε, ότι ο Νικ. Τ. Κόλιας, Γ. Α. Πριόβολος, Γ. Ν. Πριόβολος, Γ. Ε. Πριόβολος, Ευθ. Ε. Τσίγας, Γ. Χαρ. Κωστούρος, Γ. Ματθαίου, Κ. Βελής (ψευδώνυμο του Σεφεριάδη με αστυνομική ταυτότητα Βελής), είναι η οργάνωση του χωριού και τροφодότες των ανταρτών. Μας μετέφεραν σε μια θαμβοκαποθήκη, γεμάτη ποντίκια και υγρασία, και την επομένη άρχισαν οι ανακρίσεις και τα βασανιστήρια.

Το Γιώργο Ε. Πριόβολο, ύστερα από την πρώτη ανάκριση, τον άφησαν ελεύθερο. Ευτυχώς για μας, ο Αλέκος Αλεξίου δεν γνώριζε πως ο Κ. Βελής ήταν ο Σεφεριάδης, γιατί στον άνθρωπο αυτόν δεν είχαμε καμιά εμπιστοσύνη, ήταν κατά φύση δειλός.

Στην αποθήκη - φυλακή επικεφαλής της φρουράς ήταν ένας γέρος, επιλοχίας. Κάθε φορά που γυρίζαμε από την Καραμπινιερία ξυπόλητοι, πεινασμένοι, ματωμένοι, μας λυπόταν και από το συσίτιό τους μας έδινε λίγο να φάμε.

Είχαμε ξεκόψει από το στρατόπεδο και δε γνώριζε κανείς πού μας έχουν, να μας φέρουν τρόφιμα. Μας έλεγε ο επιλοχίας εκεί που σας πηγαίνουν να λένε «Νόντζιε, Νόντζιε». «όχι, όχι». Κι έβριζε το Μουσολίνι, Χίτλερ, Μεταξά.

Μετά 10 μέρες άφησαν και τον Σεφεριάδη ελεύθερο. Φεύγοντας μας έταξε «λαγούς με πετραχήλια», γιατί τον περιποιήθήκαμε, αλλά από τότε ούτε τον ξαναείδαμε.

Σήμερα αναλογίζομαι πού βρήκαμε αυτό το θάρρος, αυτή τη δύναμη, που παρ' όλα τα βασανιστήρια δεν προδώσαμε! Ήταν τα νιάτα, ή η ελληνική μας κληρονομιά;

Την πρώτη Δεκεμβρίου 1942 φέραν τον αδελφό μου Λουκά Πριόβολο και τον Δ. Τζιβάρια στην Αποθήκη. Την επομένη τους έδεσαν με αλυσίδες χειροπόδαρα και τους μετέφεραν στη Λαμία. Ύστερα με άλλους 12 μαζί πατριώτες, τους μετέφεραν στα Καστέλλια και τους εκτέλεσαν. Την επομένη που διέλυσαν το στρατόπεδο, μας μετέφεραν στην Αθήνα και μας έκλεισαν στις Φυλακές Αβέρωφ.

Το Μάρτη του '43 δικαστήκαμε στο Ιταλικό Στρατοδικείο. Το Νίκο Κόλια (Πλακιά) και τον Γιώργο Αρ. Πριόβολο τους αθώωσαν. Τους υπόλοιπους 4 μας μετέφεραν στις Φυλακές Συγγρού.

Με την συνθηκολόγηση των Ιταλών στις 23 Σε-

πτέμβρη 1943 μία ένοπλη ομάδα του Ε.Α.Μ. Καλλιθέας ήρθε στις Φυλακές Συγγρού και υποχρέωσε τον Διοικητή και μας άφησε ελεύθερους, μαζί με 120 ακόμη ιταλοκρατούμενους. Ο διοικητής και η φρουρά από χωροφύλακες έφυγαν μαζί μας.

Την επομένη πήγαν οι Γερμανοί, αλλά δεν βρήκαν κανένα.

Οι αστυφύλακες Δημ. Αντωνίου και Ασημάκης Δανιήλ, ύστερα από εντολή του μακαρίτη και αείμνηστου Αστυνόμου Δημητρίου Κόλλια, μας έδωσαν ταυτότητες με ψευδώνυμο. Ο μακαρίτης εξάδελφός μου Λουκάς Αρ. Πριόβολος μας εφοδίασε με κάρτες εργατών ΣΕΚ, με προορισμό τον Σταθμό Μπράλου, Εκεί είχε ειδοποιηθεί ο Μπαλωμένος από την Γραβιά, υπάλληλος ΣΕΚ, και μας φιλοξένησε στο φυλάκιο εργατών. Τα μεσάνυχτα μας πέρασε από αφύλαχτη διάβαση έξω απ' την περιοχή του Σταθμού.

Στα χαράματα φτάσαμε κοντά στο χάνι Ζαγγανά και ακούσαμε σαλπίσματα «φαντάρε που πας». Πλησιάσαμε σιγά - σιγά και είδαμε ελληνική σημαία και αντάρτες του ΕΛΑΣ. Ελεύθερη Ελλάδα!! Αγκαλιαστήκαμε, φιληθήκαμε, κλάψαμε από χαρά! Επίτέλους, είμασταν ΛΕΥΤΕΡΟΙ!

Μαζί με αυτά που γράφω, θα παρακαλέσω να δημοσιευθεί και το ιταλικό κατηγορητήριο που μας έδωσαν οι Ιταλοί.

Γ. Ν. Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Επίσημος Μετάφρασις Αρ. 09.371

Αριθμ. Γεν. Πρωτ. 3288

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΙΤΗΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

ΚΛΗΣΕΩΣ ΣΕ ΔΙΚΗ

Ο Στρατιωτικός Εισαγγελέας του Βασιλέα Αυτοκράτορα, στο Πολεμικό Στρατοδικείο της Ανώτερης Διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων στην Ελλάδα. Έχοντας υπ' όψη τα έγγραφα της αγωγής, κηρύσσει τους:

1ο) ΜΑΤΘΑΙΟ Γεώργιο του Ευαγγέλου και της Βασιλικής Βλάχου, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1914, κάτοικο Αθηνών, Υπάλληλο στη (δυσανάγνωστο) της εφημερίδας «Νεολαία», άγαμο, με λευκό ποινικό μητρώο, κτηματία, έχει υπηρετήσει στο στρατό.

2ο) ΠΡΙΟΒΟΛΟ Γεώργιο του Αριστείδη και της Μαρίας Ραπτοπούλου, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1915, κάτοικο Αθηνών από το 1928, έμπορο, άγαμο, με λευκό ποινικό μητρώο, γνωρίζει ανάγνωση και γραφή, ακτήμονα, Έλληνα ορθόδοξο, έχει υπηρετήσει στο στρατό.

3ο) ΚΩΣΤΟΥΡΟ Γεώργιο του Χαραλάμπους και της Κατερίνας Αχλαδά, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή (Γραβιάς) το 1922, κάτοικο Καλοσκοπής, υπο-

δηματοποιό, άγαμο, γνωρίζει ανάγνωση και γραφή, με λευκό ποινικό μητρώο, Έλληνα ορθόδοξο, ακτήμονα, δεν έχει υπηρετήσει στο στρατό.

4ο) ΚΟΛΛΙΑ Νικόλαο του Ταξιάρχη και της Αθηνάς Χασιακού, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή (Γραβιάς) το 1899, κάτοικο Αθηνών, Δημόσιο υπάλληλο, γνωρίζει ανάγνωση και γραφή, έγγαμο με έναν υιό, με λευκό ποινικό μητρώο, Έλληνα ορθόδοξο, κτηματία, έχει υπηρετήσει στο στρατό.

5ο) ΤΣΙΓΚΑ Ευθύμιο του Ευαγγέλου και της Βασίλικης Βάρσου, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1922, κάτοικο Καλοσκοπής, γεωργό, γνωρίζει ανάγνωση και γραφή, άγαμο, με λευκό ποινικό μητρώο, Έλληνα ορθόδοξο, κτηματία, έχει υπηρετήσει στο στρατό.

6ο) ΠΡΙΟΒΟΛΟ Γεώργιο του Νικολάου και της Ευθυμίας Χριστοδούλου, που γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1917, κάτοικο Ανθήλης (Λαμίας), αγρότη, άγαμο, με λευκό ποινικό μητρώο, γνωρίζει ανάγνωση και γραφή, κτηματία, Έλληνα ορθόδοξο, έχει υπηρετήσει στο στρατό.

Έπαντες κρατούμενοι,

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

Α) Για το έγκλημα της παροχής βοήθειας σε ανθρώπους που μετείχαν σε ένοπλη συμμορία (άρθρο 12 του Νόμου Νο 14 της 28.4.1942), γιατί στην περιοχή της Καλοσκοπής, κατά το μήνα Σεπτέμβριο 1942, και μάλιστα στις 18 και 19 του ίδιου μήνα, έδωσαν καταφύγιο και εφοδίασαν με τρόφιμα άτομα που ανήκαν σε ένοπλη συμμορία.

Β) Για το έγκλημα ότι παραλείψανε να παραδώσουν αντικείμενα, που έρριξε από αεροπλάνο ο εχθρός (άρθρο 88 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα), γιατί, αφού τα συνέλεξαν, είχαν στην περιοχή της Καλοσκοπής, στις 13 Σεπτεμβρίου 1942, όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα, που τα έρριξαν τα αγγλικά αεροπλάνα, παραλείψαντες να τα παραδώσουν αμέσως στα Ένοπλα Σώματα (τα Ιταλικά).

Γ) Για το έγκλημα της απόκρυψης όπλων και πολεμοφοδίων (άρθρο 17 Νόμου 14 της 28.4.1942), γιατί είχαν κρύψει, χωρίς άδεια, πυροβόλα όπλα και πολεμοφόδια.

Έχοντας υπ' όψη τα άρθρα 396 του Κώδικα Ποιν. Δικον. και 352 του Ποινικού Στρατιωτικού Κώδικα και (δυσανάγνωστο)

ΖΗΤΕΙ

από τον Αξιότιμο κ. Πρόεδρο του Στρατοδικείου, να ευαρεστηθή να προβή στην έκδοση της Διαταγής κλήσεως σε δίκη.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ:

- 1) Ανθυπασπιστής MANFREDINI,
- 2) Ανθυπασπιστής GARDIALLO και
- 3) ΑΛΕΞΙΟΥ Αλέξανδρος.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
(Υπογραφή)

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
(Υπογραφή)

Ακριβές Αντίγραφο - Στρατ. Ταχ. 23,
14 Μαρτίου 1943

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
(Υπογραφή και σφραγίδα)

Παλιές Μνήμες

ΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η μουσική ψυχαγωγία απασχόλησε τον άνθρωπο απ' τα πανάρχαια χρόνια. Μέσ' απ' τις χορδές του εργάνου του μπορούσε να εκφράσει τον πόνο του, τους καημούς του και τον έρωτά του.

Οι οργανοπαίχτες είναι άνθρωποι ρωμαντικοί, έχουν ψυχική ευαισθησία και είναι καλλιτέχνες στο είδος τους. Σ' αυτούς είναι έμφυτο το πάθος της μουσικής. Άσβεστη καίει μέσα τους η φλόγα για την εκμάθηση του οργάνου που λατρεύουν, και που τέρπουν και μαγεύουν με την μελωδία τους συνανθρώπους τους.

Αυτοδίδαχτοι κατάφερναν να παίζουν όλους τους σκοπούς των δημοτικών τραγουδιών. Δεν τους ώθησε το συμφέρον στην τέχνη για την απόκτηση του μουσικού τους οργάνου, αλλά η αγάπη τους και το μεράκι τους.

Το χωριό μας διέθετε, τα παλιά χρόνια, πολλά παραδοσιακά όργανα, καθώς έμπειρους και ταλαντούχους οργανοπαίχτες, οι οποίοι εξελίχτηκαν επαγγελματικά και επιδίδονταν με θέρμη και ζήλο στο μουσικό τους έργο.

Οι οργανοπαίχτες εκείνοι, πρόθυμοι και αγαπητοί, παράλληλα με τις γεωργικές τους εργασίες σκόρπιζαν, με τα παραδοσιακά τους όργανα, στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις το κέφι και τη χαρά στους Καλοσκοπιτές.

Οργανοπαίχτες του χωριού (1956). Διακρίνεται ο Γ. Λευκαδίτης (Μερακλής) με το κλαρίνο. Κι άλλοι οργανοπαίχτες.

Ακολουθεί η επικύρωση Δικηγόρου κ. Βέργου για τη γνησιότητα του φωτοαντιγράφου.

Ακριβής μετάφραση του συνημ. κεκρωμ. φωτοαντιγράφου, που είναι γραμμένο στα ιταλικά.

ΑΘΗΝΑ, 31 Ιανουαρίου 1983

Η Μεταφράστρια

Π. ΜΑΡΣΕΛΟΥ

Γραμματεύς

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Οι ξωμάχοι του χωριού μας για να ξεχάσουν την φτώχεια τους τα βάσανα και τις στενοχώριες τους, τόριχναν κάπου - κάπου έξω. Δεν περίμεναν τις επίσημες γιορτές (αρραβώνες, γάμους και πανηγύρια) για να γλεντήσουν αλλά διοργάνωναν και στα σπίτια τους πολλές φορές γλέντια αναστατώνοντας το χωριό με τα λαλούμενα.

Οι πιο επίσημοι χοροί, με την συμμετοχή όλων των χωριανών, γίνονταν στο χοροστάσι. Όπως λ.χ. την Καθαρή Δευτέρα, τη Δευτέρα της Λαμπρής, με αποκορύφωμα το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής.

Σ' αυτές τις καθιερωμένες χορευτικές συγκεντρώσεις οι πρόγονοί μας σχημάτιζαν τρεις δίπλες το χορό.

Από το νταούλι και την πίπιζα αντιλαλούσαν ένα γύρω οι λόγκοι και οι ρεματιές.

Οι παραδοσιακοί εκείνοι κατά καιρούς οργανοπαίχτες, όπως με πληροφόρησαν οι γεροντότεροι, ήταν οι παρακάτω:

Από 1850 ως 1910 έπαιζε πίπιζα ο γερο - Τσιαμτσούρης (Τομαράς) και νταούλι ο γέρο - Μώρης (Καπνιάς). Αυτοί οι δυο αποτελούσαν, τότε, την κομπανία. Κατόπιν συνέχισε παίζοντας πίπιζα ο Ευθ. Μώρης (Κασιάνης) με συντρόφους στο νταούλι τον Γιάννη Δανιήλ (Λιούγκας) προσωρινά, και για πολλά χρόνια ύστερα τον Δημήτρη Χαμηλό (Χαμπλοκώστα).

Λαούτο: Παντελ. Τσόχλας, Γιάννης Τομαράς, Γιάννης Πασσαλής, Γ. Δήμος (γαμπρός Λευκαδίτη).

Σαντούρι: Παν. Τομαράς, Γεώργιος Λουκόπουλος (γαμπρός Κ. Τσόχλα Καλύβα).

Βιολί: Δημ. Λάιος, Γεώργιος Τομαράς, Γιάννης Γκαβαλίνης (γαμπρός Ε. Θεοχάρη - Σκαλτσίνη).

Κλαρίνο: Ευθ. Μαλιθίσης (πρώην γαλακτοπώλης) Αθαν. Τομαράς (Τσαμτσούρης), Αριστ. Δανιήλ (Λιούγκας), Ιωάν. Χαμηλός (Χαμπλοκώστας), Κωνσταντίνος Τσόχλας (Καλύβας), Γεώργιος Δανιήλ του Αρ. (Λιούγκας), Σπυρ. Μαλιθίσης (Τζιμούσης) ερασιτέχνης, Ιωάννης Τριανταφύλλου (Πράντζας), Γεώργιος Λευκαδίτης (Μερακλής).

Ο Γιάννης Πράντζας υπήρξε από τους κορυφαίους οργανοπαίχτες της επαρχίας μας.

Όσο για τον Γιώργο Μερακλή, ο συμπαθής αυτός οργανοπαίχτης επί πενήντα πέντε συναπτά έτη όργωνε τη Ρούμελη παίζοντας με το κλαρίνο του σε αρραβώνες, γάμους και πανηγύρια. Και ο οποίος εξακολουθεί ακόμα να χαρίζει, με το πηγαίο ταλέντο του το κέφι και την ευχαρίστηση στους φίλους του που τον επισκέπτονται. Όπως βλέπουμε η ιστορία του χωριού μας είναι γραμμένη με τις νότες της δημοτικής μουσικής.

Φ. Λ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ . ΤΕΧΝΕΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΗ ΧΡ. ΧΑΡ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Στην αίθουσα του Ιδρύματος ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ - ΧΟΡΝ (οδός Αυρηλίου 5, πλ. Αέριδων, τέρμα Αιόλου) ο συμπατριώτης μας διανοητής κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ άρχισε κύκλο μαθημάτων με θέμα: «Το Δημοτικό Τραγούδι ως περιεχόμενο συνειδήσεως του νέου ελληνισμού».

Τα μαθήματα γίνονταν κάθε Δευτέρα, ώρα 7.30' βράδυ, στις 14, 21 και 28 του Γενάρη και στις 4 και 11 του Φλεβάρη '85.

Τα μαθήματα παρακολούθησε πολύς κόσμος, μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και άλλοι Καλοσκοπίτες.

Συγχαίρουμε τον κ. Μαλεβίτση και τον ευχαριστούμε για τη σημαντική προσφορά του στα Ελληνικά Γράμματα.

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΜΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Στο παρελθόν το ραδιόφωνο πολλές φορές παρουσίασε τα βιβλία του συνεργάτη μας Γ. Χασιακού και συχνά ακούγονται λαογραφικά κείμενα απ' τα βιβλία του.

Για το τελευταίο έργο του «Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ», έκδοση 1984, έχουν γραφεί στον Τύπο ευμενείς κριτικές. Στις 10.11.84 παρουσίασε το βιβλίο αυτό ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Μεσολογγίου. Επίσης στις 26.11.84 στη ραδιοφωνική εκπομπή της ΕΡΤ-2 «ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ» ακούστηκε αναλυτική κριτική για το ίδιο βιβλίο, γραμμένη από τον λογοτέχνη Πάνο Παναγιωτόνη. Το κείμενο διάβασαν οι ηθοποιοί Ελένη Βολονάκη και ο Καλοσκοπίτης —τί σύμπτωση— Φοίβος Ταξιάρχης.

Νέες και νέοι του χωριού στο χοροστάσι. Καθιστοί ο λαουτιέρης Παντ. Τσόχλας και ο κλαριντζής Γ. Αρ. Δανιήλ.

Με την ευκαιρία δημοσιεύουμε μια κριτική για το βιβλίο του Γ.Χ., που ο κριτικός εισδύει σε βάθος και κρίνει σφαιρικά το λαογραφικό του έργο.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ: «Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ» (Έξη κείμενα, έκδοση 1984)

Κυκλοφόρησε το παραπάνω βιβλίο του γνωστού λογοτέχνη και λαογράφου Γ. Χασιακού. Ένα βιβλίο, που άξιζε τον κόπο να δει το φως της δημοσιότητας. Ένα βιβλίο, με περιεχόμενο του είδους του, γραμμένο από έμπειρο λογοτέχνη και λαογράφο.

Λαογράφος ο Γ. Χασιακός, δγαλμένος από τα ίδια σπλάχνα του λαού, γίνεται μύστης της ζωής και των διωμάτων του λαού. Αν δε ζήσεις στο χωριό, αν δε ζυμωθείς με το λαό, δε γίνεσαι λαογράφος. Και ο Γ. Χ. ζυμώθηκε με το λαό από τα γεννοφάσκια του, έμαθε πολλά, έκαμε τις παρατηρήσεις του κι έγραψε το βιβλίο τούτο.

Με τα ήθη ασχολείται η ηθική, με τα έθιμα η λαογραφία και τα ήθη και τα έθιμα είναι θησαυρίσματα πολλών αιώνων και είναι η σοφία του λαού για αρμονική κοινωνική συμβίωση.

Το έργο του λαογράφου είναι δύσκολο. Ένας επίδοξος λογοτέχνης μπορεί να έχει μπροστά του ένα πλούσιο υλικό μελέτης και γραφής, εάν όμως τα γραπτά αυτά δεν εκφράζουν τον εσωτερικό του κόσμο, δεν είναι και αληθινός λογοτέχνης. Το ίδιο δεν είναι λαογράφος εκείνος που δεν έζησε με το λαό, δε ζυμώθηκε μ' αυτόν και δεν ένιωσε την ευαισθησία και τα ψυχικά συναισθήματα του λαού.

Ο συγγραφέας του βιβλίου τούτου συγκεντρώνει και τα δυο αυτά προνόμια, του λογοτέχνη και λαογράφου, είναι δε προικισμένος και με ποιητικό ταλέντο.

Ο λαογράφος, με τη θερμότητα που τον διακρίνει, γίνεται ερευνητής και μελετητής των ψυχικών και κοινωνικών εκδηλώσεων του λαού και αυτές οι εκδηλώσεις έκαμαν τη λαογραφία επιστήμη. Επιστήμη, που απλώνεται στα ήθη κι έθιμα, στους μύθους και θρύλους, τις παραδόσεις, τα παραμύθια, τις παροιμίες, τα τραγούδια και που την έγραψε ο ίδιος ο λαός μας χωρίς γραφή, αλλά με τον προφορικό λόγο, που διαιωνίζεται από γενιά σε γενιά και μαθαίνουμε ποιές ήταν οι ρίζες μας και πώς φτάσαμε στο σήμερα.

Με τη λαογραφική του αυτή συγγραφή ο δόκιμος συγγραφέας - λογοτέχνης και λαογράφος, με το λιτό και απέριτο λόγο που μεταχειρίζεται και το δικό του ύφος, μας παρουσιάζει ζωντανή την ψυχή του λαού μας, ενός λαού που κατόρθωσε από τα βάθη των αιώνων να συνεχίσει τις δοξασίες, τα ήθη κι έθιμα, τον πολιτισμό του που δε χάθηκε ούτε κατά τη μακραίωνα δουλεία από την ψυχή του λαού μας.

Ο συγγραφέας διαθέτει πείρα, γνώση και αρκετή

φαντασία, διεισδύει στα άδυτα της ψυχής και με την απλή και κατανοητή γραφή του γίνεται εύληπτος κι ευχάριστος στον αναγνώστη.

Με το βιβλίο του αυτό μας ξεναγεί στους χαμένους παράδεισους του λαϊκού μας βίου, στις ρίζες μας, έτσι που διαβάζοντάς τον ζεις και συ μαζί με το λαό αυτόν, που δημιούργησε η λαϊκή του σοφία το λαϊκό μας πολιτισμό.

Μελέτες λαογραφίας, σαν αυτή του Χασιακού και άλλα λαογραφικά του κείμενα, είναι πολύτιμες μαρτυρίες του λαϊκού μας πολιτισμού, μαρτυρίες, που όσο παλιώνουν τόσο πιο μεγάλη αξία παίρνουν.

Προσφέρει μεγάλη υπηρεσία με τα λαογραφικά του, άρθρα και βιβλία, ο Γ. Χασιακός και η προσφορά του είναι πιο μεγάλη, γιατί το λαογραφικό του υλικό σταχυολογεί από την παράδοση και τη ζωή του χωριού και τις εντυπώσεις, που αποκομίζει ο ίδιος, τις διεργάζεται τεχνικά και τις μεταδίδει στον αναγνώστη λογοτεχνικά και πειστικά και όχι έτσι στεγνά και αίσκιωτα, αλλά γλαφυρά και με κάποια δόση λυρισμού κι έτσι το βιβλίο αυτό μας ικανοποιεί διττά: Λαογραφικά, με τους λαογραφικούς του θησαυρούς και λογοτεχνικά, με το λογοτεχνικό του ύφος και τη λογοτεχνική του δομή. Μ' ένα λόγο, μας προσφέρει ένα πολύτιμο λαογραφικό κείμενο, βγαλμένο από τη ζωή και τη ζωντανή του λαού μας παράδοση και είναι άξιος παντός επαίνου ο συγγραφέας Γ. Χασιακός.

ΖΑΧΟΣ ΞΗΡΟΤΥΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

« Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ »

Συντακτική Επιτροπή:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΜΗΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ
(Γερανίου 7, Αθήνα)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

— «ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ», Έλλης Παγοροπούλου, Αθήνα 1984, σελ. 64, εκδόσεις «ΚΑΜΕΙΡΟΣ». Ένα βιβλίο που συναρπάζει και συγκινεί βαθιά. Αφήγηση άνετη και λεπτομερής. Είναι διήγημα (ο γάμος...) και «χρονικό» μαζί, που περιγράφει την καταστροφή της Υπάτης απ' τα ναζιστικά στρατεύματα τον Ιούνιο 1944, για να γίνει ολοκαύτωμα στο μεγάλο Αγώνα (όπως η Καλοσκοπή τον Απρίλιο 1944, το Δίστομο, τα Καλάβρυτα κλπ.). Τέτοια βιβλία προσφέρουν σημαντική υπηρεσία στο μέλλοντα ιστορικό και στις νεώτερες γενιές, γιατί θα υπενθυμίζουν πάντα πως «κανείς δεν ξεχνιέται, τίποτα δεν ξεχάστηκε».

— «ΣΤΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΑ ΣΤΕΚΙΑ — ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΔΡΥΜΑΙΑΣ», Γιάννη Λίμα, Αθήνα 1984, σελ. 272. Στο πολυσέλιδο αυτό βιβλίο ο συγγραφέας, συνταξιούχος δάσκαλος, δίνει όλον τον πνευματικό θησαυρό της μικρής γενέτειράς του Δρυμαίας (Γλούνιστας): Ιστορικά και λαογραφικά κείμενα, διανθισμένα με λογοτεχνικά στοιχεία ακολουθώντας μια πορεία από προγονική αφετηρία ως τα σημερινά χρόνια. Ξεναγεί τους συμπατριώτες του και όσους διαβάσουν το βιβλίο, από γειτονιά σε γειτονιά, από ξωκλήσι σε ξωκλήσι και γενικά σε κάθε χώρο (σχολείο, εκκλησία, πλατεία, θρύσες κλπ.) που έχει χαρίξει νοσταλγικά την ύπαρξή του μες στην ψυχή κάθε Γλουνιστιάνου. Το βιβλίο διαθέτει ΔΩΡΕΑΝ ο συγγραφέας, αφήνοντας παρακαταθήκη στη νέα γενιά του χωριού του όλον αυτόν τον προγονικό θησαυρό της ΓΕΝΕΘΛΙΑΣ ΓΗΣ.

— «Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ», Χάρη Σακελλαρίου, Αθήνα 1984, σελ. 160, εκδόσεις «ΦΙΛΙΠΠΟΤΗΣ». Το βιβλίο αναφέρεται στην προσφορά της Παιδείας στην Ελεύθερη Ελλάδα. Γράφει για την ίδρυση Παιδαγωγικών Φροντιστηρίων από την ΠΕΕΑ για την εκπαίδευση αποφοίτων Γυμνασίου, ώστε οι νέοι δάσκαλοι να χρησιμοποιηθούν άμεσα στο άνοιγμα όλων των σχολείων στην Ελεύθερη Ελλάδα. Τέτοια Παιδαγ. Φροντιστήρια λειτούργησαν στο Καρπενήσι, στην Τύρνα της Θεσσαλίας, στο Ερμιόκαστρο Θήβας (Θεσπίες), στα Γρεβενά, στη Μέση Μηλιά Πιερίας και στα Λαγκάδια Αρκαδίας. Ο συγγραφέας αναφέρεται και σε δυο Αναγνωστικά βιβλία που κυκλοφόρησε η ΠΕΕΑ το 1944 για το Δημοτικό Σχολείο. «ΤΑ ΑΕΤΟΠΟΥΛΑ» για τις Γ' και Δ' τάξεις και «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ» για τις Ε' και ΣΤ' τάξεις. Ο Ρουμελιώτης συγγραφέας, σπουδαστής τότε στο Καρπενήσι, συνέχισε μεταπολεμικά το διδακτικό του έργο και το πλούσιο συγγραφικό του, που τώρα υπηρετεί Σχολικός Σύμβουλος Δημοτικής Εκπαίδευσης.

— «ΑΝΤΑΡΙΑΣΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ», Βασ. Κατσαβού, Αθήνα 1984, σελ. 160. Είναι βιβλίο σημαντικό, με ύφος προσωπικό και ωραία πλοκή στο χώρο του μυθιστορήματος. Απλά και αβίαστα, σαν παραμύθι, ο συγγραφέας ενεργοποιεί τους ήρωές του και το μυθιστόρημά του γεμάτο λυρισμό τρέχει ρεαλιστικά, συγκινεί βαθιά και τέρπει τον αναγνώστη, που του

κρατάει αμείωτο το ενδιαφέρον του ως το τέλος.

— «Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ» (ποίηση), Μιλτ. Ζάκκα, Αθήνα 1984, σελ. 80. Γνωστό είναι το ποιητικό έργο του Ρουμελιώτη ποιητή Μ.Ζ. από προηγούμενες συλλογές του. Το νέο βιβλίο του τον καταξιώνει απόλυτα στο χώρο της λογοτεχνίας. Τα περισσότερα ποιήματα της συλλογής του είναι επιγραμματικά, αλλά πολύ περιεκτικά. Είναι ποιήματα που προβληματίζουν και ανακαλούν τη συνείδηση στην τάξη. Είναι μια κραυγή αγωνίας για όσα απάνθρωπα συμβαίνουν στον κόσμο και τα επισημαίνει ο ποιητής. Με τους στίχους του γίνεται κατηγορος των ισχυρών, που φοβερίζουν τους λαούς μ' ένα πυρηνικό ολοκαύτωμα. Υπηρετεί την ΕΙΡΗΝΗ με το λογοτεχνικό του ταλέντο. Για το ποίημά του «Ευχή στους Δελφούς εκ βαθέων» του δόθηκε Α' βραβείο στο φεστιβάλ της Δελφικής «Αμφικτιονίας» το 1982

Γ. Α. Χ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ (Λάμπρος Άλας)

Από 30 του Γενάρη και ως τις 19 του Φλεβάρη 1985 εκθέτει πίνακές του ο ζωγράφος ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΛΑΣ στην Γκαλερί ΑΡΓΩ (οδός Μέρλιν 8). Ο Λάμπρος είναι γιός του Χαράλ. Αχλαδά και της Κρυσταλλίας Τ. Κόλλια, που είχαν μεταναστεύσει στην Αμερική. Ο Λάμπρος γεννήθηκε το 1927 στο ΟΑΚΛΑΝΔ της Καλλιφόρνιας. Ήρθε στην Ελλάδα για πρώτη φορά το 1957. Εδώ και 20 χρόνια εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα και ασχολείται με την Τέχνη.

Για το έργο του, που είναι σημαντικό και αξίζει

Ένας από τους πίνακες του ΑΛΑΣ: «Κατερίνα».

να το παρακολουθήσει κανείς, οι ειδικοί κριτικοί της Τέχνης θα γράψουν:

«... Ο Λάμπρος Άλας είναι ένας παλλόμενος, ανήσυχος ζωγράφος πλημμυρισμένος από ανθρωπιά, που τα έργα του, με δύναμη εμπνεύσεως και με χρωματική μαεστρία, χαρίζουν μια τρυφερή, όσο και μελαγχολική, ευφορία στον επισκέπτη, στο “μελετητή” της εργασίας του. Αανάμεσα από τα λάδια, τις υδατογραφίες, τα κάρβουνα και τα μολύβια, ανάμεσα από τους ποικίλους άλλους συνδυασμούς (μελάνι κλπ.), που τόσο περίτεχνα εκτελεί, προβάλλονται εκφραστικές μορφές και καταστάσεις ζωικές: Πιστοποιούνε, αναντίρρητα, το διεισδυτικό τάλαντο του ζωγράφου».

ΑΛΕΚΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

«Μια ζωγραφική που η πειθαρχία της στους κλασικούς κανόνες δεν αναιρεί το προσωπικό πάθος... Μεγάλοι δάσκαλοι για τον Άλας στάθηκαν οι αναγεννησιακοί Καρπάτσιο, Μποτιτσέλλι, αλλά και ο Βερμέρ, ο Ντεγκά, ο Γκωγκέν. Δουλεύοντας με μοντέλο, ο ζωγράφος αυτός έχει αιχμαλωτίσει σε άπειρες δυναμικές στιγμές το ανθρώπινο σώμα, ενώ τα πορτραίτα του καλύπτουν μια μεγάλη κλίμακα εκφράσεων. Το αδρό σχέδιο προϋπόθεση απαραίτητη για μια σωστή ζωγραφική, δεν αποκλείει τη δύσκολη αναμέτρηση με το χρώμα».

ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΣΠΗΛΙΑΔΗ

Από το 1952 και ως το 1985 έχει παρουσιάσει 15 τουλάχιστο α τ ο μ ι κ έ ς εκθέσεις, αλλά και σε αρκετές ομαδικές έχει παρουσιάσει έργα του (στην Αμερική και στην Ελλάδα). Έχει πάρει 4 βραβεία στο εξωτερικό για έργα του που ξεχώρισαν. Έργα του υπάρχουν σε διάφορα Μουσεία και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές στην Αμερική και στην Ευρώπη.

Θερμά συγχαρητήρια στον εκλεκτό ζωγράφο, που οι ρίζες του φτάνουν ως την πανέμορφη Καλοσκοπή. Ο πίνακας που δημοσιεύεται είναι ένα από τα ωραία του πορτραίτα.

ΤΟ 2ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΤΕΔΚ ΦΩΚΙΔΑΣ

Στις 2 του Δεκέμβρη 1984 πραγματοποιήθηκε στο «Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο» Δελφών το 2ο ετήσιο Συνέδριο της Τοπικής Ενώσεως Δήμων και Κοινοτήτων (ΤΕΔΚ) του Νομο Φωκίδας, με Πρόεδρο το Δήμαρχο Άμφισσας κ. Καμπεράκη. Στο Συνέδριο έγιναν εισηγήσεις και συζητήθηκαν θέματα, που ενδιαφέρουν τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ). Οι αποφάσεις ήταν σημαντικές για την ανάπτυξη των Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού, για την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων μέσα στο 1985, για την προστασία του περιβάλλοντος, με την αντιμετώπιση κάθε αιτίας ρύπανσης κλπ. Από το Συνέδριό μας παραβρέθηκαν στο ημερήσιο Συνέδριο των Δελφών ο Πρόεδρος Ζαχ. Ραπτόπουλος, ο Γραμματέας Ν. Αυγερινός, ο Αλ. Ματθαίου και από την Κοινότητα Καλοσκοπής ο Πρόεδρος Παν. Κ. Βλάχος, ο Γραμματέας Κ. Καραντάσιος και ο Θεμ. Ραπτόπουλος.

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Η άσπρη κόρη της πρόσκαιρης χειμερινής ευδίας ξεπρόβαλε και πάλι στ' ακριβοπληρωμένα ανθοπωλεία. Ένα κλαδάκι γεμάτο ρόζους με λίγα ολόδροσα άνθη, που τρέμεις να τ' αγγίξεις, μήπως διαλυθούν. Ένα όνειρο που σου ευφραίνει νου και ψυχή, που σου ανοίγει θύρες της νοσταλγίας στο παρελθόν.

Περπατάς και συλλογιέσαι το έρημο δέντρο. Ψηλά στους υγρούς λόφους της Αττικής, της Βοιωτίας, στις Κυκλάδες, στην Κρήτη, στο Μωριά. Συνδεδεμένο με τη χειμερινή εικόνα ενός τοπίου, που αλλάζει όχι μέρα με τη μέρα, αλλά στιγμή προς στιγμή σκηνοθεσία. Τώρα ήλιος, έπειτα συννεφιά, χιόνι, βροχή, αέρας. Το κύμα άγριο άτι που δεν ημερεύει ποτέ. Η γης που φουσκώνει με τους υπόγειους σπόρους, τα ποτάμια άλλοτε στεγνά, άλλοτε αφρισμένα. Κ' οι κορφές των βουνών χιονισμένοι δείκτες της υδρογείου που δείχνουν συνεχώς τις πύλες τ' ουρανού.

Η μυγδαλιά υπαγορεύει ανέμελη το χρονικό της. Ένας χορός, από ψευδαίσθηση και όνειρο μέσα στο καταχείμωνο. Ένας θηλυκός ασπασμός στο πρόσωπο της ζωής. Κάτι μας φέρνει διαφορετικό αυτή η επιπόλαιη εμφάνισή της. Πως, ό,τι αξίζει στον κόσμο είναι κείνο που σπάνια το σκεφτόμαστε: «Να δίνεις χωρίς να παίρνεις». Να ξοφλάς λογαριασμούς χωρίς περισυλλογή.

Η μυγδαλιά συμβολίζει την αιώνια αθωότητα μέσα στην τυραννία του κόσμου.

Πουθενά πάθος, ίλιγγος, άγχος. Όλα δεμένα σε μια γοητευτική πρόσμιξη χαράς, τρέλας, ευθυμίας, ξεγνοιασιάς και ηδονής. Άρωμα, εικόνα, αρχή και τέλος μέσα στην παγωνιά αυτής της ζωής. Ίδια σαν την ανθρώπινη ψυχή. Γι' αυτό την αγαπάς την ομορφιά τούτη. Γι' αυτό μας δίνει ένα μεθύσι στοργής και προσήλωσης στο θείο της αυτό παρουσίασμα.

ΛΟΥΛΑ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ (ΟΙΤΗ)

Στις 9.12.84 και στην εκπομπή «ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η ΑΘΗΝΑ», η ΕΡΤ-1 έδειξε για αρκετή ώρα το βουνό Οίτη (Εθνικό Δρυμό), με τους πυκνούς ελατιάδες και άλλη ακόμη δασική βλάστηση (βελανιδιές, οξιές, καστανιές), την καταπράσινη και φιλόκορμη φτέρη σε δροσερά γούπατα. Σπάνια είδη λουλουδιών κλπ. Επίσης έδειξε πηγές με γάργαρα νερά να τρέχουν προς όλες τις κατευθύνσεις (Πυρά, Παύλιανη, Γοργοπόταμο, αλλά και στο Κεφαλόβρυσο της Καλοσκοπής ή στο Βελούχι της Αγία-Τριάδας το χειμώνα). Σε κάποια άκρη του λεκανοπεδίου της Οίτης έδειξε τ' αρχαία ερείπια απ' το ναό του Ηρακλή, που δρήκε τραγικό θάνατο πάνω στη φωτιά (πυρά). Γι' αυτό και ο ποιητής υμνεί την Οίτη:

«Είσαι βουνό ιστορικό
από τ' αρχαία χρόνια.
Είσαι θεόπλαστο βουνό
και σε τιμούν αιώνια.
Στην κορυφή σου κήκε
ο ήρωας του κλέους
κι ο τόπος ονομάστηκε
"Πυρά του Ηρακλέους"»

Στις δασοσκέπαστες βουνοπλαγιές της Οίτης λημέριαζαν οι Κλέφτες και οι Αρματολοί του '21. Γι' αυτό και η τηλεόραση έδειξε το Ηρώο απ' το χωριό Πανουριά (Δρέμισσα), με τα ονόματα των ντόπιων οπλαρχηγών του '21 (Πανουριάδων, Παπακώστα, Γκούρα, Μαμούρη κ.ά.).

Στην Οίτη είναι αναπτυγμένη τόσο η χλωρίδα, με την πλούσια βλάστηση, όσο και η πανίδα, με την ποικιλία αγρίων ζώων, που βρίσκουν καταφύγιο σ' αυτόν τον Εθνικό Δρυμό (αγριογούρουνα, αγριόγιδα, ζαρκάδια κλπ.).

Έδειξε, επίσης, εικόνες απ' το ωραιότατο μοναστήρι του Αγιάθωνα, που βρίσκεται ΒΔ της Οίτης, μέσα σε καταπράσινο δάσος, κοντά στην Υπάτη.

Τέλος, έδειξε και εικόνες θλιβερές από μια προσπάθεια πυροσβεστικών αεροπλάνων και πυροσβεστών για την κατάσβεση κάποιας πυρκαϊάς, που οι φλόγες της καταβρόχθισαν ένα μέρος του Εθνικού Δρυμού της Οίτης. Για την πρόληψη αυτού του κινδύνου το Δασαρχείο τοποθετεί Πυροφυλάκια, όπως ένα απ' αυτά είναι στον Πυργάκη της Καλοσκοπής (κορυφή της Οίτης).

Γ. Α. Χ.

Μνήμες πικρές (1)

Τα βράχια τα Μακρονησιώτικα
ματώσαν την ψυχή μου.
Τα βράχια τα Μακρονησιώτικα
πετρώσαν την καρδιά μου.
Ο ιδρώτας και το χώμα
σαν φίδια Λαοκρόντα
τυλίξαν το κορμί μου.

Λαχτάρισα λίγο νερό —δώρο Θεού—
για να θρέξω το κατάξερο λαρύγγι μου
κι ο Αλφαμέτης με πότισε φαρμάκι...

Κάποιο δόξιμό μου
το πήρανε για ειρωνεία
και μ' απομόνωσαν στο πειθαρχείο
σαν χολεριασμένο...

Ζητήσαμε ψωμί, γιατί πεινούσαμε
και μας πέρασαν στρατοδικείο
για «στάση και απείθεια».

Δεν μπόρεσαν να κουρελιάσουν
την αξιοπρέπειά μας
κι έστησαν τα πολυθρόνα,
δάφοντας μ' αίμα
το κολασμένο ξερονήσι...

Ψηφίσαμε δημοκρατικά
και μας φώναξαν «προδότες»
οι πατριδοκάπηλοι...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

(1) Αφιερώνεται στους 8 Καλοσκοπίτες δεσμώτες της Μακρονήσου (6 στρατιωτικούς και 2 πολιτικούς).

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΗΘΗ - ΕΘΙΜΑ

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΕΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Δεν είν' ευχάριστη η διαπίστωση, ότι το χωριό μας μαζί με το έμψυχο υλικό, χάνει και την πολιτιστική του ταυτότητα. 'Αν όμως σήμερα, για διάφορους λόγους, αδυνατούμε να συνεχίσουμε την πολιτιστική παράδοση που κληρονομήσαμε, μπορούμε τουλάχιστον να την αναπολούμε μ' ευχαρίστηση.

Οι αποκριές στο χωριό ήταν πάντα κάτι το ξεχωριστό. Και δεν μιλάμε μόνο για τα παλιότερα χρόνια, όπου το τριήμερο της αποκριάς ήταν ένα πραγματικό ξεφάντωμα. Λίγα χρόνια πριν, αποκριάτικα έθιμα, που τώρα έχουν σβήσει, παρέμεναν ολοζώντανα, δηλωτικά της γιορταστικής ατμόσφαιρας που επικρατούσε κείνες τις μέρες στο χωριό.

Εμείς τα παιδιά, αλλά και αρκετοί μεγάλοι, ντυνόμασταν μασκαράδες, όχι πιερότοι και κολομπίνες, αλλά παλιάτσοι και κουρελήδες, με παλιόρουχα που ξετρυπώναμε απ' τις αποθήκες. Μεταμορφωνόμασταν ριζικά. Κοιλαράδες, καμπούρηδες, μπαμπούγριες, κάθε λογής караγκιόζηδες. Απαραίτητο στοιχείο της μεταμφίεσης ήταν το καλτσόν και η μουντζούρα στο πρόσωπο, που μας έκαναν κυριολεκτικά αγνώριστους.

Την Κυριακή της αποκριάς, το απόγευμα, γινόταν το κάψιμο του καρνάβαλου. Σέρναμε κάποιο παραπε-

ταμένο λάστιχο αυτοκινήτου ως τη μέση της πλατείας, το περιλούζαμε με πετρέλαιο και το μπουρλοτιάζαμε. Καθισμένοι γύρω - γύρω, χαζεύαμε τη φλόγα, μ' αστεία και πειράγματα.

Το σούρουπο, κουβαλώντας ένα τενεκέ με αναμμένα κομμάτια

λάστιχου —ό,τι είχε απομείνει απ' τον Καρνάβαλο— κι ένα - δυό κουδούνια, φέρναμε γύρω τις γειτονιές του χωριού, τραγουδώντας το αποκριάτικο:

«Τις μεγάλες αποκριές,
που παντρεύονται οι γριές
και την Καθαρή Δευτέρα
παίνουν τα μυαλά αέρα»

Κρατώντας από μια κάλτσα γεμάτη στάχτη, πασπαλίζαμε κάθε διαβάτη. Κι εκείνος δεν θύμωνε. Ήταν η μέρα τέτοια, που όλες οι τρέλλες επιτρέπονταν. Γυρνούσαμε από σπίτι σε σπίτι. Δεν φανερώναμε ποιοί είμαστε ώσπου να μας αναγνωρίσουν, πράγμα όχι και τόσο εύκολο, μια και μασκαρευόμασταν τέλεια. Παίρναμε τα φιλέματα —κρασί και μεζέ οι μεγαλύτεροι, γλυκά οι μικρότεροι— και συνεχίζαμε. Όλα τα σπίτια ήταν ανοιχτά και μας περίμεναν!

Το βράδυ της Κυριακής όλοι οι συγγενείς μαζεύο-

μασταν σ' ένα σπίτι για το αποκριάτικο τραπέζι. Οι φιλοξενούμενοι έφερναν κι αυτοί φαγητά —συνήθως κότες— και κρασί. Το τραπέζι γέμιζε μ' όλα τα καλά. Το γλέντι δεν αργούσε να φουντώσει. Ψήναμε αυγά στη θράκα του τζακιού, ένα για καθέναν. Σύμφωνα με την παράδοση, όποιου τ' αυγό «ίδρωνε» περισσότερο, αυτός ήταν ο καλύτερος δουλευτής μέσα στο σόι.

Η Καθαρή Δευτέρα ήταν η μέρα της συναδέλφωσης των χωριανών. Μαζευόμασταν όλοι οι χωριανοί στο σχολείο, όπου μας περίμενε ένα καζάνι φασολάδα και άλλα νηστίσιμα φαγητά, καθώς και άφθονο κρασί. Μέσα σε μια πολύ ζεστή και χαρούμενη ατμόσφαιρα, το γλέντι που ακολουθούσε ήταν τρικούμπερτο. Το χωριό γινόταν, έτσι, μια οικογένεια, ξεφεύγοντας για λίγο απ' τη ρουτίνα της καθημερινότητας.

Οι απόκριες ήταν τότε —λίγα χρόνια πριν— σωστό πανηγύρι. Τώρα έχουν ξεθωριάσει. Δεν παύουν όμως να διατηρούνται στη μνήμη μας και τη συνείδησή μας ολοζώντανες κι έτοιμες να ξαναγίνουν πραγματικότητα με την πρώτη ευκαιρία.

Μακάρι να μπορούσαμε να εντάξουμε στη σύγχρονη ζωή μας το όμορφο Κουκουβιστιανό πολιτιστικό παρελθόν!

ΤΑΣΟΣ ΠΑΝ. ΧΑΣΙΑΚΟΣ
Φοιτητής της Νομικής

ΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Το Δελτίο μας συμπληρώνει δέκα χρόνια δημιουργικής ζωής (1975 - 1985). Αρχισε δειλά την έκδοσή του, με 2 σελίδες το πρώτο φύλλο, για ν' αυξηθούν στις 8, 12, 16, 20 και κάπου - κάπου στις 24.

Πέρα απ' τους απανταχού Καλοσκοπίτες που το διαβάζουν, έγινε γνωστό και στους φίλους του χωριού. Κατά καιρούς μάλιστα το παρουσιάζουν από τις στήλες τους διάφορα έντυπα που κυκλοφορούν στην Αθήνα και την επαρχία, όπως: Τα «Καστελλιώτικα Νέα», η «Σκιάθος», τα «Κωσταλεξιιώτικα Νέα», τα «Νεοχωρίτικα Νέα», ο «Αγών της Ιτέας», τα «Νέα της Ρούμελης», τα «Γαρδικιώτικα Χρονικά» και άλλα.

— Πρόσφατα (Δεκέμβρης '84) το περιοδικό «Χωριάτικοι Αντίπαλοι» έκδοση Ευρυτάνων, γράφει για το Δελτίο μας: «Πήραμε το 44 - 45 τεύχος του περιοδικού «Η Κουκουβίστα». Πανηγύρια, εκδηλώσεις, έργα, παραγωγή, συγκοινωνία, λαογραφικά, ποιήματα, διηγήματα κλπ. είναι η ύλη του περιοδικού, που διαβάζεται ευχάριστα και προσφέρει πολλά στον αναγνώστη».

— Ο συνταξιούχος Γυμνασιάρχης, συγγραφέας και λογοτέχνης Απ. Ζορμπάς (καθηγητής άλλοτε στο Γυμνάσιο Λαμίας των Καλοσκοπιτών Γ. Κολλύρη, Δ. Ν. Κόλλια, Γ. Χασιακού κ.ά.), παίρνουμε το τ. 46 του Δελτίου, που του το στέλνει τιμητικά ο Σύνδεσμος, με τηλεφώνημά του επαινέσε την προσπάθεια του Δ.Σ. λέγοντας: «Βρήκα το Δελτίο σας σε

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Για τα δημοτικά τραγούδια έχουν γραφεί πολλά από πολλούς. Κι όμως, ό,τι κι αν ειπωθεί πάλι λίγο είναι μπροστά στο απέριπτο κάλλος τους, την υψηλή καλλιτεχνική τους αξία, την εθνική τους σπουδαιότητα. Είναι η συμπύκνωση όλης της ψυχικής ομορφιάς και ευαισθησίας ενός λαού, που έχει την εκπληκτική δύναμη κάθε στιγμή της ζωής του να την κάνει τραγούδι. Τραγούδι ιστορικό για τα γεγονότα που σημάδεψαν την κοινή ζωή. Τραγούδι της αγάπης γι' αυτά που σημαδεύουν την προσωπική ζωή και κρούουν τις πιο λεπτές κι ευαίσθητες χορδές της ψυχής. Τραγούδι, που με ακρίβεια σκιαγραφεί την καθημερινή ζωή, άλλοτε με πόνο κι άλλοτε με κέφι και παιχνιδισμα. Τραγούδι πικρό για τον σύγχρονο Οδυσσέα, για κείνον που ζωντανός χάνεται απ' τους δικούς του. Τραγούδι σπαρακτικό για κείνον που οριστικά και αιετάκλητα χάνεται από το φως του ήλιου και την χαρά της ζωής. Κάθε στιγμή, γλυκειά ή πικρή, ο λαϊκός ποιητής είναι εκεί με ό,τι καλύτερο στάλαξε μέσα του η ιστορία κι οι μνήμες αιώνων, η πείρα της ζωής, η παράδοση ενός πολιτισμού που δεν πεθαίνει. Ο ποιητής είναι εκεί έτοιμος να πεί με γνώση, δύναμη και ευαισθησία.

1. Κλέφτικα - ιστορικά

(Της τάβλας)

«Ποιός είδε τέτοιο θάμασμα, παράξενο μεγάλο
να κουθεντιάζουν τα βουνά με τις κοντο-ραχούλες;
Η Λιάκουρα της Λειθαδιάς κι η Γκιώνα των Σαλώνων
και τα Βαρδούσια τα ψηλά κι αυτές οι Καταδόχθρες,
που σώσανε την Κλεφτουριά και τους καπεταναίους;»

(Της τάβλας)

«Βαστάτε Τούρκοι τ' αλογα, λίγο να ξανασάνω,
να χαιρετήσω τα βουνά και τις κοντο-ραχούλες.
Ν' αφήσω διάτα στα παιδιά, σ' όλα τα παλικάρια,
Λαιμπρή να μην αλλάξουνε, μην καλοφορεθούνε.»

«Ρεγγούζας και Τσιμέγιαννος τα δυο πρώτα ξαδέρφια
μες στα Βαρδούσια νύχτωσαν, στη Γκιώνα ξημερώσαν
και το πρωί στη Λειθαδιά βρίσκουνε τον Ανδρούτσο.

υψηλό πνευματικό επίπεδο. Όλα τα κείμενα είναι ωραία. Το Πολυτεχνείο, ο Γοργοπόταμος, η Παιδαγωγική στήλη, οι πρακτικοί γιατροί, ο κλέφτης κλπ.

Τον ικανοποίησε ιδιαίτερα το ποίημα του Γ. Χ. το αφιερωμένο ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΤΗΣ ΔΕΛΦΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ, Εύα Σικελιανού, που δημοσιεύτηκε στο Περιοδικό «Φθιωτικά Γράμματα», αλλά και στην «Κουκουβίστα», τ. 43.

«Έχει θαθύ περιεχόμενο και τον εκφράζει απόλυτα σαν ποιητή», συνέχισε ο κ. Ζορμπάς και μ' ευχές για το νέο χρόνο τέλειωσε το τηλεφώνημά του ο εκλεκτός διανοούμενος Ρουμελιώτης.

Έτσι, με το πέρασμα του χρόνου, το Δελτίο μας αποκτά ευρύτερη ακτινοβολία.

Από την ΑΦΡ. ΓΡ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ

Πιάνουν και κάνουν μια γραφή
και στέλνουν στους γέροντους:
— Μάστ' εκατό απ' τη Λειθαδιά,
κι άλλους 'κατό απ' τη Θήβα,
κι άλλους 'κατό απ' το Δίστομο,
ταμάμιου τριακόσιους.

«—Μην τον είδατε, τον απαντήσατε
τον Λύγκο τον λεθέντη, τον αρχιληστή.
— Χτές τον είδαμε, τον απαντήσαμε
σε μια βλαχοκαλύδα, πού 'τρωε κι έπινε
Τον κερνούσανε, του τραγουδούσανε
πέντ' - έξη βλαχοπούλες κι η μικρότερη
κι η μικρότερη, κι η ομορφότερη
κρυφά τον εκουδέντιαζε και του έλεγε:
— Δεν παντρεύεσαι (καπιτάνιεμ') δεν προξενεύεσαι,
δεν παίρνεις βλαχοπούλα σαν κι εμένανε;
— Δεν παντρεύομαι, δεν προξηνεύομαι
δεν παίρνω βλαχοπούλα σαν και σένανε,
Τι έχω ένταλμα, κατασχετήριο — απ' το
βασιλιά».

«Σχράντα παλικάρια κι ένας γέροντας
καθέταν μες στη μέση κι όλ' ορμήνευε:
— Καλά μου καλικάρια κι όμορφα παιδιά,
αυτού που περπατάτε όλο φρόνιμα
να σας παινεύ' ο κόσμος κι όλος ο ντουναίς.
— 'Ασι γέρο μ' τις διάτες κι έλα μετ' ημάς,
που ξέρεις τα λημέρια, απ' όλους πιο καλά.
— Δεν ημπορώ, παιδιά μου, γιατί γω γέρασα.
Πιράστ' απ' το χωριό μου κι απ' το σπίτι μου
και πάρτε τον υγιό μου, τον ασίκη μου,
που ξέρει τα λημέρια, απ' όλους πιο καλά,
ξέρει τα μονοπάτια και όλα τα χωριά».

2. Της αγάπης

(Στα τρία)

«Βλαχούλαν εροδόλαγεν από ψηλή ραχούλα,
φέρνει τη ρόκα γνέθοντας, τ' αδράχτι της
γιομάτο

Κι ο βλάχος την καρτέρει μπροστά στο
σταυροδρόμι:
— Βλαχούλα μ' δός μου το φιλή, δός μου τα
μαύρα μάτια
και πές μου πόθεν έρχεσαι, απόθεν κατεβήνεις;
— Απ' τη μάννα μ' έρχομαι, στα πρόβατα πηγαίνω».

Το τραγούδι έχει πολλά τσακίσματα:
«Βλαχούλαν εροδόλαγεν από ψηλή ραχούλα
φέρνει τη ρό- κι άχ, άχ, ώχ, ώχ, - λέ, λέ, λέ-
κι ώ μπώ - πώ - πώ
Βλαχοπούλα μου - Βλαχούλα μ'
φέρνει τη ρόκα γνέθοντας, τ' αδράχτι της

γιομάτο.
κ.ο.κ.».

- Νερατζούλα φουντωμένη, πούναι τ' άνθη σου;
(Νερατζούλα μ' πούναι τ' άνθη σου)
που είν' η πρώτη ομορφιά σου, πούν' τα
κάλλη σου;
— Φύσηξε βοριάς κι αγέρας και τα τίναξε.
— Σε παρακαλώ, βοριά μου, φύσα σιγανά,
ν' αρμενίσουν τα καράδια, που παν στην ξενιτιά
ν' αρμενίσει κι ο καλός μου, μ' όλα τα φλουριά».

(Χορεύεται «στα τρία»)

«Λαγκάδι ξερολάγκαδο, λαγκάδι,
αχ, με την κατηβασία σου,
μπόλ'κα τάχεις τα μαλλιά σου.
Ποτέ δεν σε θυμήθηκα λαγκάδι,
αχ, να κατηβάσεις τόσο,
κόρη μου να σ' ανταμώσω.
Και τώρα που κατέβασες, λαγκάδι,
αχ, κατηβασία μεγάλη,
σαν και σένα δεν είν' άλλη.
Φέρνεις λιθάκια ριζιμιά, λαγκάδι,
και δέντρα ξεριζωμένα,
αχ, αλίμονο σε μένα».

Σημ.: Ο τρίτος στίχος και: «ρούσσα μ' κόρη μ'
τα μαλλιά σου».

(Χορεύεται κουνητό στα τρία)

«Βάτους κι αγκάθια πάτησα, Βασίλω,
μαρή κυρά - Βασίλω, μου λένε να σ' αφήσω.
Και τώρα που σ' αγάπησα, Βασίλω,
μαρή κυρί - Βασίλω, μου λένε να σ' αφήσω.
Έξω απ' την πόρτα σ', ξενύχταγα, Βασίλω,
μαρή κυρά-Βασίλω, μου λένε να σ' αφήσω.
πώς να σε λησιμονήσω;»

(Πληροφ. Σταυρούλα Κρέτση)

- «Μέσα στη μέσα θάλασσα
— Τριανταφυλλάκι μ' κόκκινο —
Πύργος θεμελιωμένος
και μολυβδοχτισμένος.
Μέσα είν' η κόρη, κάθεται
— Τριανταφυλλάκι μ' κόκκινο —
και τα φλουριά αρμαθιάζει,
τον Ήλιο συντομιάζει.
Έδγα ηλάκι μ' για να θγω.
— Τριανταφυλλάκι μ' κόκκινο —
για λάμψε για να λάμψω,
πολλές καρδιές να κάψω».

(Πληροφ.: Λούλα Αποστολοπούλου)

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΜΝΗΜΕΙΟΥ
ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ
ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Ύστερα από 42 χρόνια, και με πρωτοβουλία του Κοινοτικού Συμβουλίου Καστελλίων, ετελέσθηκε στις 16 του Δεκέμβρη, μνημόσυνο στον Ιερό Ναό «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» Καστελλίων, στη μνήμη των 17 πατριωτών, που εκτελέσθηκαν από τα στρατεύματα κατοχής, στις 9 και 16 του Δεκέμβρη 1942 στα Καστέλλια, σε αντίποινα της ανατίναξης της γέφυρας του Γοργοποτάμου. Στο μνημόσυνο παραβρέθηκαν: Το Κοινοτικό Συμβούλιο και οι κάτοικοι Καστελλίων, ο Νομάρχης Φωκίδος κ. Καλκανδής, ο Διοικητής Χωροφυλακής Φωκίδος, οι συγγενείς των θυμάτων και οι Πρόεδροι Κοινοτήτων και Συλλόγων του τόπου καταγωγής των εκτελεσθέντων. Μετά το τέλος της λειτουργίας και του μνημοσύνου, πήγαν στον τόπο της εκτέλεσης των 17 πατριωτών (Είσοδο Στενής), όπου το Κοινοτικό Συμβούλιο Καστελλίων έχει ανεγείρει μνημείο, με αναμνηστική πλάκα, που αναγράφονται τα ονόματα των 17 εκτελεσθέντων. Έγινε έπαρση της σημαίας και η χορωδία από τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου Καστελλίων έψαλε τον εθνικό μας ύμνο. Ακολούθησαν τ' αποκαλυπτήρια της αναμνηστικής πλάκας από τον Νομάρχη, επιμνημόσυνη δέηση από τον ιερέα Καστελλίων, κατάθεση στεφανιών και ομιλίες. Στεφάνια κατέθεσαν ο Νομάρχης, οι πρόεδροι των Κοινοτήτων Καστελλίων, Υπάτης, Λεονταρίου Καρδίτσας, Μικρού χωριού Ευρυτανίας, το Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων, ο Αγροτικός Σύλλογος Καστελλίων, καθώς και οι πρόεδροι των Συλλόγων της Αθήνας, Καστελλίων, Καλοσκοπιτών, Υπαταίων, Μικρού Χωριού, οι συγγενείς των εκτελεσθέντων κ.ά. Στις ομιλίες, που ακολούθησαν, όλοι τόνισαν την αγάπη και την ομοψυχία του λαού μας κατά την κατοχή που έφερε θετικά αποτελέσματα. Ευχήθηκαν, την ίδια ομοψυχία να έχει ο Ελληνικός Λαός και σήμερα, γιατί σύννεφα βαρύνουν τον ελληνικό ορίζοντα.

Μετά το τέλος της τελετής, η χήρα, σύζυγος Λουκά Νικ. Πριόβολου, από την Καλοσκοπή, πρόσφερε στους καλεσμένους καφέ σε καφενείο του χωριού. Στη συνέχεια το Κοινοτικό Συμβούλιο Καστελλίων πρόσφερε σε εστιατόριο του χωριού πλήρες γεύμα. Από το Σύνδεσμο «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» παραβρέθηκαν στην τελετή ο Πρόεδρος Ζ. Ραπτόπουλος και ο Γιάννης Κωστόρος.

Γ. Ν. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Το χρονικό της εκτέλεσης

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε (με κάποια διασκευή) την αφήγηση του αείμνηστου Ιερέα Π. Ι. Παπανικολάου, που εξιστορεί το αποτρόπαιο έγκλημα των Ιταλών φασιστών της 9ης Δεκέμβρη 1942, (δημοσιευμένη στην εφημ. «Καστελλιώτικα Νέα», Σεπτέμβρη - Οκτώβρη 1979).

★ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ★

ΓΑΜΟΙ

Ο Θανάσης Ευθ. Σκουρτιάς παντρεύτηκε με την Πετρούλα Κυράτσα στην εκκλησία της Αγίας Τριάδας Λαρίσης στις 13.1.1985.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο κ. Σκούφος και η γυναίκα του Μαρία (κόρη του Δημ. Κυρίτη) απέκτησαν κόρη

Να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στις 12.1.1985 αρραβωνιάστηκε ο Γιάννης Χρ. Μαλεβίτης, τραπεζικός υπάλληλος, με τη Μαρία Γούτη.

Στις 19.1.1985 αρραβωνιάστηκε ο Χαράλαμπος Λάμπρου Κωστούρος με τη Σοφία Θωμαΐδου.

Θερμά συγχαρητήρια και σύντομα στο γάμο τους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

— Ο Τσίγας Ευάγγελος του Ιωάννου πέρασε στο Πολυτεχνείο (Σχολή Πολιτικών Μηχανικών).

— Ο Τσίγας Βασίλειος του Ιωάννου, πέρασε στη Σχολή Λογιστών Τ.Ε.Ι. Αθήνας.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο!

«Στις 9 Δεκεμβρίου, ημέρα Τετάρτη 1942 και 7 πρωινή, πήγα στην εκκλησία Ευαγγελίστρια. Σε μια στιγμή, που κοιτάζα προς την Γκιώνα, είδα στην απέναντι άκρη του χωριού, στο δρόμο που οδηγεί προς την Καλοσκοπή (είσοδο Στενής), μια παράταξη Ιταλών στρατιωτών, μερικά μεταγωγικά και δυο σταθμευμένα αυτοκίνητα στο σπίτι του Ι. Ν. Μακρή. Μόλις μπήκα στην εκκλησία και άρχισα να διαβάζω, ήρθαν δυο Ιταλοί στρατιώτες και ο ένας, με παρεφθαρμένα ελληνικά, μου είπε να μεταβώ στο Διοικητή του τμήματος, για να διαβάσω ευχή στους Έλληνες, που θα εκτελεστούν. Όταν πήγα εκεί, βρήκα και τον τέως Πρόεδρο της Κοινότητας Καστελλίων Δρόσο Βέλλιο. Εκεί ήταν κι ένας Ιταλός αξιωματικός, που γνώριζε ελληνικά. Οι Καθολικοί ποτέ δεν εκτελούν ανθρώπους, αν δεν εξομολογηθούν και μεταλάβουν των αχράντων Μυστηρίων. Τους είχαν πάρει ξαφνικά από τη φυλακή — 14 τον αριθμό — ως αντίποινα 7 Ιταλών που είχαν σκοτωθεί στην ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου και η διαταγή όριζε για κάθε νεκρό Ιταλό να εκτελούνται δύο Έλληνες.

Τα ονόματα των 14 πατριωτών (παρμένα από την πλάκα του μνημείου — εφημ. «Καστελλιώτικα Νέα», Ιαν. 1984), είναι:

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ Δ. (από Άγ. Γεώργιο Φαρσάλων)
ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΔΗΜ. Ν.,
ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΛΟΥΚΑΣ Ν., (από Καλοσκοπή)
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ. Μ. (Λαμία)
ΝΑΚΟΣ ΑΘ. Δ. (Λαμία)
ΣΙΑΤΡΑΣ ΔΗΜ. Α. (Λαμία)
ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ. Κ. (Λεοντάρι Καρδίτσας)
ΤΖΙΒΑΡΑΣ ΧΡ. Δ. (Πολύδροσο)
ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡ. Κ. (Υπάτη)
ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΡΓ. Ν. (Υπάτη)
ΜΠΡΟΦΑΣ ΠΟΛ. Ι. (Υπάτη)
ΠΑΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ. Ν. (Υπάτη)
ΣΑΚΚΟΣ ΒΑΣ. Η. (Υπάτη)
ΣΠΑΝΟΣ ΒΑΣ. Γ. (Υπάτη).

Και συνεχίζει ο σεβάσμιος ιερέας παπα - Παναγιώτης: Τους είχαν δέσει ανά δύο με μια φορτοτριχιά και στα πρόσωπά τους διακρινόταν η αγωνία για την

τύχη τους. Τους είχαν πάρει νύχτα από τις φυλακές και ήταν άπντοι και ταλαιπωρημένοι. Ο αξιωματικός μου είπε να τελέσω τα θρησκευτικά μου καθήκοντα. Για να πάω όμως ξανά στην εκκλησία στο πέρα μέρος απ' το ποτάμι, θα περνούσε ώρα πολλή, να φέρω τα άχραντα Μυστήρια και σκέφτηκα να ρωτήσω τον καθένα χωριστά για τον τόπο της καταγωγής του και ποιά ήταν η τελευταία επιθυμία του. Βρισκόμουν σε δύσκολη ψυχολογική κατάσταση εκείνη τη στιγμή και δεν μπορούσα να σκεφθώ ήρεμα. Ο Τζιδάρας μου είπε να πω στη μάνα του, να έρθει να τον παραλάβει. Ο Πριόβολος μου έδωσε το ρολόι του να το παραδώσω στη γυναίκα του. Ο Πολ. Μπρόφας μου έδωσε ένα σημείωμα με τα ονόματα των εξ Υπάτης καταγομένων και μερικά χρήματα, για να τους μνημονεύω, ενώ το ηθικό του ήταν ακμαίο και η φωνή του σταθερή. Ο Νάκος μου είπε, ότι θα υπάρχουν και θύματα για τη λευτεριά. Για τους υπόλοιπους δε θυμάμαι τι είπαν ο καθένας. Τους παρώτρυνα να σταθούν ψύχραιμοι και ότι θα ήσαν μάρτυρες της Ελευθερίας των Ελλήνων.

Μετά τους παρέταξαν μέσα σ' ένα χωράφι και μια διμοιρία από 40 άντρες, τους πυροβόλησε από τα πίσω. Ένας αξιωματικός τους έδωσε τη χαρακτηριστική βολή. Εμένα και τον Πρόεδρο δεν μας επέτρεψαν να φύγουμε από τον τόπο της εκτέλεσης. Διέταξε τον Πρόεδρο να τους θάψει εκεί στο ίδιο μέρος της εκτέλεσης. Τον παρακαλέσαμε να μας επιτρέψει να τους μεταφέρουμε στο Νεκροταφείο του χωριού, που ήταν στην απέναντι πλευρά. Μας το επέτρεψε, αλλά χωρίς ν' ακολουθήσει πομπή από κόσμο κατά τον ενταφιασμό. Έτσι κι έγινε.

Τα οστά των εκτελεσθέντων παρέλαβαν αργότερα οι συγγενείς τους, μετά την απελευθέρωση.

Τρεις ακόμη πατριώτες από τη Λιλαία εκτελέστηκαν στον ίδιο τόπο μια βδομάδα αργότερα (16 Δεκέμβρη 1942, που τα ονόματά τους αναγράφονται στην αναμνηστική πλάκα, οι εξής:

ΚΟΝΤΟΣ ΔΗΜ. Ι.,
ΠΛΑΤΗΣ ΝΙΚ. Ι. και
ΤΣΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ.

Σύνολο εκτελεσθέντων στον ίδιο χώρο 17.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Για συνδρομή και ενίσχυση προσέφεραν τα παρακάτω ποσά οι συμπατριώτες - μέλη του Συνδέσμου μας:

— Φερμάνογλου Νικόλαος	600
— Τούμπας Λουκάς του Ευθ.	1.000
— Τούμπας Θεμιστοκλής	600
— Τούμπα Παρασκευή (στη μνήμη συζύγου της Νικολάου)	1.000
— Κομνάκος Δημήτριος	600
— Τσόχλας Τριαντάφυλλος	600

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 7.12.84 πέθανε στην Πολύδροσο (Σουβάλα) και κηδεύτηκε στο χωριό η Γιωργίτσα Παν. Παπανικολάου σε ηλικία 76 χρόνων. Η θεία Γιωργίτσα ήταν απ' το Χαμηλείκο σόι, η μικρότερη αδελφή του Παναγιώτη και Μήτσου Χαμηλού.

Όποτε και να τη συναντούσες τη θεία Γιωργίτσα, την έβλεπες πάντα γελαστή και καλοκάγαθη. Ήταν αφοσιωμένη σύζυγος του εξαίρετου ιεροψάλτη του χωριού μας, του μπαρμπα-Παναγιώτη. Μαζί πέρασαν χαρές και στενοχώριες. Παλεύοντας ανάθρεψαν τα τρία παιδιά τους και τα είδαν καλά αποκαταστημένα.

Στη Σουβάλα, που είναι παντρεμένη η κόρη τους Άννα με τον Χρήστο Δεληγιάννη, κατέβηκαν απ' το χωριό για να ξεχειμωνιάσουν ο μπαρμπα-Παναγιώτης με τη θεία Γιωργίτσα κι εκεί έτυχε ν' αφήσει την τελευταία της πνοή.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τη σκέπασε.

Στις 20.12.84 πέθανε στο χωριό σε ηλικία 84 χρόνων η ΜΑΡΙΑ Χρ. ΤΟΥΜΠΑ. Διακρινόταν για την καλοσύνη, την εργατικότητα και την εντιμότητά της. Ήταν μιά πραγματική αγρότισσα, που κατανάλωσε τη ζωή της στην καλλιέργεια της μητέρας γης.

Αιώνια η μνήμη της και ας είναι ελαφρό το χώμα που τη σκεπάζει.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 13.1.1985 έγινε στη Σουβάλα το μνημόσυνο της Γιωργίτσας Π. Παπανικολάου, το γένος Χαμηλού. Παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι από την Αθήνα και τη Λαμία.

— Στις 17.1.1985 τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο του Γρηγόρη Χασιακού.

Αιώνια η μνήμη τους.

— Κουτσουβέλης Αντώνιος	1.200
— Βάρσος Παναγιώτης	400
— Βασιλείου Νικόλαος	600
— Βασιλείου Ιωάννης	600
— Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	500
— Αυγερινού Μαίρη Νικ.	500
— Νισεραίου Νίτσα, (στη μνήμη συζύγου της Χρήστου)	600
— Χαμηλός Κωνσταντίνος Δημ.	500
— Δρόλιας Γεώργιος	600
— Κόλλια Βασιλική Ζαχ.	2.000
— Αλεξίου Παναγιώτης Ευθ.	2.000
— Θεοχάρης Κώστας	600
— Κωτσάκης Κώστας	600
— Μηλιώνης Νικόλαος	200
— Παντελάκης Σωτήριος	200
— Ευσταθίου Δημήτριος	1.600
— Παπαταξιάρχης Γεώργιος	1.600
— Νίκου Ασημίνα (στη μνήμη γιού της Δημητρίου)	600
— Παπαδόπουλος Μιχαήλ	2.000
— Αντωνίου Δημήτριος Νικ.	1.000
— Λευκαδίτης Χαρίλαος Δημ.	500
— Αλεξίου Δήμητρα Αθαν.	1.000
— Κωστούρος Χαράλαμπος Νικ.	2.000
— Ράπτης Νικόλαος Παν. (συνδρομή 1984-1985)	600
— Μώρης Νικόλαος Παν.	300
— Μώρης Γεώργιος Νικ.	300
— Μώρη Αφροδίτη Νικ.	300
— Σερέτης Δημήτριος Χρ.	300

Παλιά κλασική φωτογραφία Κουκουβιστιανής αγρότισσας μάνας, (χήρα Βασιλική Ευαγγ. Ματθαίου), που πέθανε το 1969 σε ηλικία 85 χρόνων.

— Σερέτη Γιώτα Δημ.	300	— Κόλλιας Δημήτριος Παν.	500
— Κυριαζής Γεώργιος Κων.	1.300	— Κόλλιας Στέφανος Δημ.	500
— Τσολάνας Τριαντάφυλλος Ε.	300	— Κόλλια Μαίρη Δημ.	500
— Χαμηλός Ιωάννης Θ.		— Λευκαδίτης Γεώργιος Ιω.	500
— Βλάχος Αλέκος Κ.	500	— Λευκαδίτης Ιωάννης Γεωργίου	500
— Βλάχου Μαρία Π.	500	— Τσιρώνης Δημήτριος Ευ.	400
— Μουστάκας Κων. Δ.	1.000	— Τσιρώνης Παναγιώτης Δημ.	400
— Αυγερινός Δημήτριος Παν.	1.000	— Τσιρώνης Βασίλειος Δημ.	400
— Χαβελές Παναγιώτης	1.000	— Τσιρώνης Ευάγγελος Δημ.	500
— Χαβελέ Μαρία Παν.	500	— Τσιρώνης Ανδρέας Ευ.	500
— Κόλλιας Κώστας Νικ.	500	— Τσιρώνης Γεώργιος Ανδρέα	500
— Ματθαίου Παναγιώτα Γ.	500	— Τσιριμώνας Λεμονής Γ.	1.000
— Ράπτης Ιωάννης Παν.	600	— Κωστόπου Ελένη Αθ.	500
— Δανιήλ Βασίλειος Δημ.	1.000	— Πλατανιάς Γεώργιος Γ.	500
— Δανιήλ Κωνσταντίνος Δημ.	500	— Ζούγρος Νικηφόρος Παναν.	1.500
— Ζησίμου Δημήτριος	1.000	— Πριόβολος Γεώργιος Ν.	500
— Βλάχος Ηλίας Απ. (στη μνήμη γονέων του Αποστόλου και Αρχόντως και του αδελφού του Αθανασίου)	2.000	— Τομαράς Γεώργιος Ιω.	500
— Πατσούρας Παναγιώτης	1.000	— Κατσανιώτης Νικόλαος Κων.	1.000
— Πριόβολος Νικόλαος Ευθ.	1.000	— Κολλύρης Ευθύμιος Νικ.	1.000
— Σιαφάκα Ελένη	1.000	— Τριανταφύλλου Φίλιππος	500
— Δανιήλ Γεώργιος Ευ.	500	— Βοχτσαλίδης Παναγιώτης-Ευσταθία, (στη μνήμη γονέων τους)	500
— Ποδάρας Δημήτριος Τρ.	1.000	— Ραπτοπούλου - Τσιαμπά Μαρία	600
— Βλάχος Νικόλαος Ιω.	600	— Ραπτόπουλος Αθανάσιος Ζαχ. (στη μνήμη κόρης του Γεωργίας)	1.500
— Χαμηλός Νικόλαος Βασ.	1.000	— Λευκαδίτης Παναγιώτης Γ.	1.500
— Τσονάκα Κατίνα Αθαν.	500	— Σκεπετάρης Παναγιώτης	1.000
— Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	500	— Δανιήλ Νικόλαος Δ.	1.000
— Κυριαζή Πηνελόπη Νικ.	500	— Δανιήλ Πολύκαρπος Δημ.	1.000
— Μαλιβίτσης Αθανάσιος Νικ.	1.000	— Κωστόρος Γεώργιος Χαρ. (στη μνήμη γονέων του)	1.000
— Χαμηλός Απόστολος Ιω.	1.000	— Κωστόρος Γεώργιος Χαρ.	500
— Ματθαίου Ιωάννης Δημ.	600	— Χαμηλός Ευθύμιος Παν. (στη μνήμη Γεωργίτσας Π. Παπανικολάου)	1.000
— Αχλαδάς Λάμπρος Ζήση	1.000	— Χαμηλός Βασίλειος Παν.	1.000
— Αχλαδάς Ζήσης Λάμπρου, (στη μνήμη αδελφών του Ιωάννου - Μαρίας - Ευθυμίου)	1.000	— Χαμηλός Ευθύμιος Παν.	500
— Αχλαδάς Ζήσης Λάμπρου	300	— Χαμηλός Βασίλειος Παν.	500
— Κουφός Δημήτριος Κων.	1.500	— Μπουκουβάλα - Κληρονόμου Χρυσούλα	400
— Τούμπας Γεώργιος Αθ.	500	— Παπανικολάου Παναγιώτης Π.	300
— Κυρίτση - Σκούφου Μαρία	300	— Τσουλανδρή Χρυσούλα	500
— Κυριαζής Δημήτριος Νικ.	300	— Τσαλκάκη Μορφούλα	500
— Κυρίτση - Σκούφου Μαρία (στη μνήμη αδελφής της Μάγδας)	1.000	— Τσουλανδρή Χρυσούλα (στη μνήμη συζύγου της Γεωργίου, για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του)	1.000
— Ράπτης Ευστάθιος Δημ.	1.000	— Τσίγας Ιωάννης Ευ., (στη μνήμη του θείου του Δημ. Βάρσου)	1.000
— Ράπτης Ιωάννης Ευστ.	500	— Πριόβολος Γεώργιος Αρ.	600
— Ράπτης Δημήτριος Ευστ.	500	— Αφέντης Ανδρέας	500
— Τζαμτζή Παρασκευή Ανδρέα	600	— Χριστοδούλου Νικόλαος Π.	1.000
— Έφορος Γεώργιος Κων.	1.000	— Χριστοδούλου Λεωνίδας Ν.	1.000
— Σφετσώρης Κώστας Παν.	300	— Καραγιάννης Αναστάσιος	500
— Αντωνίου Αθανάσιος Φ.	500	— Χασιακού Νάνσυ Ν., (στη μνήμη συζύγου της Νικολάου)	5.000
— Βλάχος Ιωάννης Κων.	1.000	— Χαραλάμπους Νικόλαος Παν.	1.000
— Κόλλιας Δήμος Αθ.	500	— Ματθαίου Ευάγγελος Αλ.	1.000
— Κόλλιας Αθανάσιος Δ.	500	— Ματθαίου Αλέκος Ευ. (στη μνήμη μητέρας του Βασιλικής)	500
— Χατζηχριστόφας Αθανάσιος	600	— Ανώνυμος	600
— Παπαδοπούλου Μαρία Κων.	500	— Ανώνυμος	200
— Πασαλής Ιωάννης Γ.	500		
— Καμπάνης Ιωάννης Απ.	500		
— Σταθόπουλος Κώστας Ιω.	1.000		
— Χαμηλός Ιωάννης Θ.	500		
— Κολλύρης Γεώργιος Νικ.	1.000		
— Τσόχλας Τριαντάφυλλος Νικ.	1.000		
— Βοχτσαλίδου Ευσταθία	500		
— Σφετσώρης Παναγιώτης Ιω.	2.000		

— Ανώνυμος	1.000
— Ραπτοπούλου Βούλα, (στη μνήμη της θείας της Μαρίας Χρ. Τούμπα)	2.000
— Καραγιάννη Αναστασία (στη μνήμη Μαρίας Χρ. Τούμπα)	1.000
— Κωνσταντινίδης Νικόλαος (Θεσσαλονίκη)	500
— Μαλιβίτσης Αθανάσιος Δ.	500
— Στεργίου Λίτσα Κων.	500
— Στεργίου Κώστας Στ. (Δοξάτο)	500
— Ανδριτσόπουλος Παναγιώτης Ι. (Θεσσαλονίκη)	1.000
— Πριόβολου Γιούλα (Λαμία), (στη μνήμη Αλέκου Ροδανού)	1.000
— Φήκα Ελένη (Θεσσαλονίκη), (στη μνήμη του συζύγου της με τη συμπλήρωση 4ετίας από το θάνατό του)	500
— Κωστούρος Γεώργιος Ι. (Λαμία)	1.000
— Αλεξίου Άγγελος (Λαμία), (στη μνήμη γονέων του Αλεξάνδρου και Αλεξάνδρας και του αδελφού του Γεωργίου)	3.000
— Κουφός Ιωάννης Γ. (Καλοσκοπή)	300
— Παπανικολάου Γεώργιος Παν. (Λειβαδιά), (στη μνήμη μητέρας του Γεωργίτσας)	2.000
— Μπουρτσάλας Ηλίας (Λαμία)	1.000
— Τριανταφύλλου Αντώνιος (Λαμία)	1.000
— Χαμηλός Ιωάννης Γ. (Λαμία)	1.000
— Τζανέτος Γεώργιος Ι. (Πάτρα)	3.000
— Χαμηλός Νικόλαος Γ. (Καναδάς)	4.730
— Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	700
— Κωστούρου - Πηγαδά Μάγια (Καναδάς)	500
— Κωστούρος Νικόλαος Ιω. (Καναδάς)	500
— Χριστοδούλου Παναγιώτης Ν. (Γερμανία)	1.000
— Σκούρας Χαράλαμπος Ι. (Γιουγκοσλαβία)	300
Από διάφορα μέλη εισεπράχθησαν, πλέον της αξίας του ημερολογίου δρχ. 2.500. Ονομαστικές καταστάσεις αυτών είναι προσαρτημένες στις υπ' αρ. 425)20.12.84 και 36)14.1.85 αποδείξεις.	
— Κωστούρος Ιω. Γ. (Λαμία)	1.000
— Κωστούρος Ευ. Γ. (Λαμία)	1.000
— Μακρυγιάννης Ευθ. Λ. (Λαμία)	1.000
— Κόλλια Μαρίτσα	1.500
— Παναγιωτοπούλου Ευθυμία (Ξυλικοί Αμφίκλειας)	1.000
— Μπουκουβάλας Δ. Ι. (Θεσσαλονίκη)	1.000
— Μπουκουβάλας Ι. Δ. (Θεσσαλονίκη)	500
— Χασιακού Φρόσω (στη μνήμη του συζύγου της Γρηγόρη)	5.000
— Χασιακού Γ. Αφροδίτη (στη μνήμη του πατέρα της Γρηγόρη)	5.000
— Χασιακού Φρόσω (υπέρ εκκλησίας Αγίου Γεωργίου)	5.000
— Τούμπας Χρήστος (στη μνήμη της συζύγου του Μαρίας)	1.000
— Κόλλια Ευθ. και Βιδή (ΗΠΑ, 50 δολλ.)	6.900
— Σούλα Μαλιβίτση - Βασιλοπούλου (στη μνήμη του πατέρα της Χαραλάμπους)	1.000
— Παπαδόπουλος Μιχ.	1.500
— Αυγερινός Νικόλαος Π.	1.000
— Παπανικολάου Παν. Χ. (στη μνήμη της γυναίκας του Γεωργίτσας)	1.000
— Δελγιάννη Άννα Χρ. (Πολύδροσο), (στη μνήμη της μητέρας της Γεωργίτσας Παπα-	

νικολάου)	1.000
— Σαριτζόγλου Θεοφ.	1.000
— Τριανταφύλλου Αντώνης (Λαμία)	1.000
— Τσόχας Δημ. (Κορωπί)	500
— Χαραλάμπους Παναγ. Νικ.	500
— Λευκαδίτης Ιωάννης	1.000
— Τσόχας Δημ. Νικ.	1.000
Για την Αιθιοπία πρόσφεραν:	
— Έφορος Γιώργος	500
— Ραπτόπουλος Γιώργος Θεμ.	1.000
— Τσιρώνης Βαγγέλης Δημ.	1.000
— Αυγερινός Γιώργος Νικ.	1.000
— Τομαράς Παναγιώτης Γ.	1.600
— Χασιακού Φρόσω	1.000
— Θεοχάρη - Καραγιάννη Ανθή	500

Στο Σύλλογό μας «Αγία Τριάς» η Κα ΝΙΤΣΑ Δ. ΚΟΛΛΙΑ απέστειλε δραχμάς 10.000 εις μνήμην του αγαπητού της συζύγου Δημητρίου Ευθ. Κόλλια, Αρχηγού Αστυνομίας Πόλεων ε.α., και των προσφιλών γονέων και αδελφών αυτών.

Στην Αποκριά που φεύγει

Γειά σου, τρελή Αποκριά, ξανά σου λέμε γειά σου, που όλοι μας γλεντήσαμε για τρεις βδομάδες πάλι, μέρες χρυσές, δυσεύρετες περάσαμε κοντά σου και τους σπουδαίους κάναμε με χάρτινο κεφάλι.

Γειά σου, που το τραπέζι σου καθέναν ξεμυαλίζει με το γαλακτομπούρεκο και με το καταΐφι, που τούρχετ' έτσι κανενός το πιάτο να σφουγγίζει κι ύστερα και τα δέκα του τα δάχτυλα να γλύφει!

Γειά σου, Αποκριά χρυσή! Αλλά γιατί κακίστρα, νάρχεσαι μέσα στη χρονιά μια φορά και μόνο και να μην έρχεσαι, τρελή και πάντα ξεμυαλίστρα, εφτά, οχτώ και δώδεκα φορές τον κάθε χρόνο.

ΑΝΤΩΝΣ ΒΩΤΗΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στις 14.2.85 η Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών, σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Πολυδρoισιωτών Παρνασσίδας, οργάνωσαν τιμητική εκδήλωση στην αίθουσα της Εταιρίας (Γεναδίου 8) για το Λογοτέχνη Γιάννη Μαρρέ, μέλος της Εταιρίας, που συμπλήρωσε 30 χρόνια πνευματικής προσφοράς στα Ελληνικά Γράμματα. Ως τώρα έχει εκδόσει 14 βιβλία με διηγήματα, ποιήματα, δοκίμια, ιστορία κλπ.

Του ευχόμαστε υγεία και κάθε πνευματική δημιουργία και άνοδο.

Προγραμματίζεται εκδρομή

Ο Σύνδεσμός μας προγραμματίζει εκδρομή για Βέροια - Έδεσσα - Θεσσαλονίκη.

Αναχώρηση: 10.5.1985.

Επιστροφή: 12.5.1985.

Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι: 25.4.1985.

(Επίσκεψη αρχαιολογικού χώρου Βεργίνας — Καταρράχτες Έδεσσας — Ευρήματα Βεργίνας).

Λεπτομέρειες από το Γραφείο του Συνδέσμου.

Σημ.: Εάν δεν θα είναι επαρκής ο αριθμός των δηλώσεων, η εκδρομή θα ματαιωθεί.